

"Det är också så att du ska använda de här relationerna till någonting"

*En rättssociologisk studie om fältsekreterares
riskbedömningar i det uppsökande arbetet.*

Författare: Lizmerly Thalia Tashjian, Sara Sörensen & Heba Alron

LUNDS UNIVERSITET
Rättssociologiska institutionen

Kandidatuppsats (RÄSK02)
Vårterminen 2026

Handledare: Matthias Baier
Examinator: Patrik Olsson

Vi riktar ett stort tack till vår handledare Matthias Baier för ovärderlig vägledning, engagemang och feedback under hela uppsatsarbetet.

Vi vill även tacka fältgruppen i Landskrona stad för deltagande och möjligheten för oss att få följa er i ert arbete.

Abstract	5
1. Inledning	6
1.1 Bakgrund	6
1.2 Problemformulering	7
1.3 Rättssociologisk relevans	8
1.4 Syfte	9
1.5 Frågeställningar	9
1.6 Forskningsdesign	9
1.7 Disposition	10
2. Fältsekreterarens roll och praktik	11
3. Risk	12
4. Tidigare forskning	13
4.1 Bedömning av risk i praktiken	14
4.2 Tolkning i interaktion	16
4.3 Variation i riskbedömningar	18
4.4 Relationellt arbete	19
4.5 Sammanfattning och forskningslucka	20
5. Teoretisk ram	21
5.1 Symbolisk interaktionism	22
5.2 Gräsrotsbyråkrati	24
6. Metod	26
6.1 Ansats	26
6.2 Urval	27
6.3 Datainsamling	28
6.3.1 Deltagande observationer	29
6.3.2 Förförståelse	31
6.4 Analysmetod	32
6.5 Etiska förhållningssätt	33
6.6 Kvalitetskriterier	35
6.7 Reflektion	35
7. Resultat	37
7.1 Relation som förutsättning för att identifiera risk	40
7.2 Relation som tolkningsram för risk	41
7.3 Relation som handlingsresurs i riskarbete	43
7.4 Organisatoriska villkor för relationellt riskarbete	45
7.5 Kontinuerlig omtolkning	46
8. Analys	48

8.1 Relation och informationsinhämtning i riskidentifiering	49
8.2 Relationella tolkningar av risk	51
8.3 Relation som handlingsutrymme	53
8.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker	55
8.5 Handlingsutrymme under organisatoriska begränsningar	58
9. Slutsats	60
Referenslista	63
Bilaga 1 - Sökmatrix	67
Bilaga 2 - Inkluderad tidigare forskning	72
Bilaga 3 -Observationsmall fältanteckningar	79
Bilaga 4 - Kodningsschema	81
Bilaga 5 - Informationsbrev och samtyckesblankett	94
Bilaga 6 - Informationsmejl	96

Abstract

Risk assessments within outreach social work cannot be understood solely as the application of predefined criteria or standardized tools. Rather, they are shaped through social interaction, professional interpretation and contextual understanding. This study examines how risk assessments are formed in social field workers' outreach work with children and young people in the municipality of Landskrona. The study is based on participant walk-along observations in which field workers were followed during their ordinary outreach work in public and social environments frequented by young people. This methodological approach made it possible to observe how assessments emerged and developed in real time through everyday interactions and observations in the field.

The findings show that relationships constitute a central prerequisite for risk assessment. Through continuous face-to-face interactions, field workers gain access to information, observations and contextual knowledge that enable them to identify, interpret and evaluate situations perceived as potentially concerning. Risk assessments are not based on isolated indicators but develop through ongoing interpretation of behaviours, social relations, environments and situational changes over time.

The findings further demonstrate that professional discretion plays a crucial role in how information is interpreted and acted upon. Field workers continuously balance supportive and controlling aspects of their role while navigating organizational conditions and institutional expectations. The study highlights how risk assessments are formed through the interplay between social interaction, relationship-building, professional discretion and organizational frameworks within everyday outreach practice.

Nyckelord: Fältsekreterare, gräsrotsbyråkrater, relationer, riskbedömning, walk-along observation.

Antal ord: 17211

1. Inledning

Socialtjänsten i Sverige har ett lagstadgat ansvar att arbeta förebyggande med barn och unga, vilket innefattar att uppmärksamma och motverka social problematik, avvikande beteende och kriminalitet. En del av detta arbete bedrivs genom uppsökande verksamhet inom socialtjänsten, där sociala fältsekreterare möter ungdomar i deras egna miljöer, i syfte att tidigt identifiera behov av stöd och insatser (Socialstyrelsen 2022, s. 7–9). Fältsekreterarnas bedömningar får en central betydelse i det uppsökande arbetet, då de ligger till grund för hur situationer tolkas och hanteras i praktiken. Bedömningar av ungdomars situation grundas ofta i olika risk- och skyddsfaktorer, såsom familjeförhållanden, skolgång och sociala relationer (Andershed & Andershed, 2019, s. 17–18).

Nationell kartläggning visar att fältarbete i stor utsträckning saknar strukturerade arbetsmetoder, istället bygger det på relationellt arbete, personliga egenskaper och erfarenhetsbaserad kunskap (Socialstyrelsen 2022, s. 9, 53; Länsstyrelserna 2023, s. 25). Det innebär att riskbedömningar och val av stöd sällan styrs av fasta ramar, utan anpassas och avgörs från fall till fall i den konkreta situationen utifrån ungdomens behov (Socialstyrelsen 2022, s. 53, 58). Tidigare sammanställningar visar på en tydlig brist på studier där fältsekreterares metoder och uppsökande arbetssätt undersöks och utvärderas (Länsstyrelserna 2023, s. 5, 25), vilket skapar svårigheter att visa på vilka insatser som är effektiva.

1.1 Bakgrund

Det brottsförebyggande arbetet med barn och unga bygger i stor utsträckning på tidiga insatser. En del av detta arbete utgörs av socialt fältarbete (Socialstyrelsen 2022, s. 9-10). Socialstyrelsen definierar socialt fältarbete som uppsökande och förebyggande arbete med barn och unga i kommunal regi enligt socialtjänstlagen (2025:400) (SoL), där fältsekreterare är kommunalt anställda personer med detta som huvudsakligt uppdrag (Socialstyrelsen 2022, s. 9-10). Arbetet riktar sig ofta till ungdomar i riskzon eller unga som

är svåra att nå genom andra verksamheter, och syftar till att identifiera behov av stöd i ett tidigt skede (ibid, s. 7).

Arbetet bedrivs i miljöer där unga befinner sig, såsom offentliga platser, skolor och fritidsverksamheter, och kännetecknas av ett relationsskapande och flexibelt arbetssätt (Socialstyrelsen 2022, s. 9; Länsstyrelserna 2023, s. 2). Samtidigt visar nationella kartläggningar att det saknas en enhetlig modell för hur fältarbete ska bedrivas. Uppdraget är ofta generellt formulerat, och arbetssätten varierar mellan kommuner beroende på lokala och organisatoriska förutsättningar (Socialstyrelsen 2022, s. 11, 13). Fältsekreterare befinner sig ofta i ett gränsland mellan relationsskapande arbete och socialtjänstens mer formella myndighetsutövning, där frågor om vidare åtgärder, informationsinhämtning och orosanmälan aktualiseras (ibid, s. 12, 91-92). Detta medför att deras arbete präglas av ett betydande inslag av professionellt omdöme, där bedömningar görs i situationer som inte alltid är tydligt reglerade.

Inom socialt arbete förstås risk i relation till olika risk- och skyddsfaktorer, men dessa faktorer är inte i sig avgörande. I stället får det betydelse först när det tolkas och sätts i relation till den specifika situationen. Statens beredning för medicinsk och social utvärdering (SBU) (2022) genomgång av standardiserade bedömningsmetoder visar att det finns begränsad sammanvägd kunskap om flera av metodernas tillförlitlighet inom den sociala barn- och ungdomsvården (SBU 2022, s. 1–2). Bedömningar i det uppsökande arbetet kan därmed inte enbart förstås som resultat av standardiserade metoder, utan även som situationsbundna och tolkande processer (Länsstyrelserna 2023, s. 2, 4). Fältsekreterarnas arbete är därför särskilt relevant att studera eftersom bedömningar ofta görs i situationer där formella riktlinjer inte ger entydig vägledning.

1.2 Problemformulering

Professionella riskbedömningar är en central del inom det uppsökande och brottsförebyggande arbetet med barn och unga. Bedömningarna präglas dock ofta av en osäkerhet, då det ofta sker i interaktion med ungdomar, under förhållanden där informationen är begränsad och situationer snabbt måste tolkas och hanteras. Detta

innebär att bedömningar inte endast kan förstås som tillämpning av givna kriterier, utan som praktiker där yrkesverksamma kontinuerligt tolkar och värderar situationer i sin kontext.

Det föreligger därför ett behov av att fördjupa kunskapen om hur riskbedömningar faktiskt genomförs i praktiken, snarare än enbart utifrån de formella riktlinjer som ofta anges. Särskilt intressant blir kunskapen om hur dessa bedömningar utvecklas i konkreta situationer i det uppsökande arbetet i realtid. I denna studie förstås risk inte som en objektiv eller fast kategori, utan som något som ges betydelse genom professionella tolkningar, social interaktion och situationsbundna bedömningar i det uppsökande arbetet. Fokus riktas mot hur fältsekreterare definierar och tillskriver situationer mening i praktiken, samt hur dessa tolkningar ligger till grund för bedömningar av risk.

1.3 Rättssociologisk relevans

Hur fältsekreterare inom socialtjänsten tolkar och bedömer situationer samt vilka praktiska valmöjligheter de har är betydelsefulla inom rättssociologin. Detta synliggör sambandet mellan formella regler och praktisk tillämpning. Studien undersöker därför hur fältsekreterare gör professionella bedömningar i konkreta situationer.

Fältsekreterarnas vardagliga arbete på frontlinjen kan betraktas som ett samspel mellan rättsliga ramar, organisatoriska villkor och individuella bedömningar, där beslut om åtgärder formas i mötet, specifika situationer och interaktioner (Socialstyrelsen 2022, s. 9-10). Fältsekreterare verkar inom ramen för socialtjänstens lagstadgade uppdrag och organisatoriska riktlinjer vilket innebär att fältsekreterare förväntas identifiera behov av stöd och vidta åtgärder i enlighet med dessa ramar (ibid, s. 7-9). Samtidigt kännetecknas det uppsökande arbetet av situationer där formella riktlinjer inte ger entydig vägledning, vilket ställer krav på professionella bedömningar i praktiken.

I detta sammanhang blir relationen mellan *law in books* och den *levande rätten* central hos fältsekreterarna. Med *law in books* avses de formella regler, lagar och riktlinjer som styr verksamheten, medan den *levande rätten* syftar på de normer, mönster och praktiker genom vilka dessa regler omsätts i verkligheten (Baier, Svensson & Nafstad, 2018, s. 12,

19–20). Denna distinktion synliggör hur fältsekreterare i praktiken förhåller sig till formella ramar, samtidigt som de i konkreta situationer behöver göra egna bedömningar utanför regelverket. *Law in action* avser i detta sammanhang hur lagar, regler och riktlinjer faktiskt omsätts i praktiken genom fältsekreterarnas vardagliga arbete och professionella bedömningar (ibid, s. 16). Här blir även ett *top-down och bottom-up perspektiv* relevant för att förstå fältsekreterarnas arbete. Ur ett *top-down* perspektiv formas arbetet av lagstiftning, organisatoriska riktlinjer och mål som fastställs på högre nivå inom socialtjänsten och socialtjänstlagen och som senare ska omsättas i praktiken (Banakar 2020, s. 33-35). Perspektiven tydliggör samspelet mellan formell styrning och professionellt handlingsutrymme i det uppsökande och brottsförebyggande arbetet (ibid.).

1.4 Syfte

Syftet med denna studie är att undersöka hur riskbedömningar formas i fältsekreterares uppsökande arbete i Landskrona stad. För att undersöka hur riskbedömningar utvecklas i det praktiska fältarbetet riktas fokus mot de sociala interaktioner och relationella processer genom vilka bedömningar formas i realtid. Studien undersöker även hur organisatoriska villkor påverkar fältsekreterarnas handlingsutrymme och bedömningar i praktiken.

1.5 Frågeställningar

Hur formas riskbedömningar i fältsekreterares uppsökande arbete genom social interaktion och relationsskapande?

- Vilka situationella och relationella faktorer ligger till grund för dessa bedömningar?

1.6 Forskningsdesign

Studien bygger på deltagande observationer i form av walk-along, där två fältsekreterare följdes under ett av deras ordinarie arbetspass som motsvarade cirka sex timmar av observation på fältet och där möten med målgruppen ägde rum i realtid. Den deltagande observationen genomfördes som en mikroetnografi där observatörerna intog en öppen

deltagande roll (Bryman et al. 2025, s. 478, 488). Valet av metod grundar sig i studiens ambition att komma nära det praktiska arbetet och fånga hur riskbedömningar formas och hanteras i stunden. Istället för att enbart ta del av fältsekreterarnas efterhandsbeskrivningar syftar studien till att observera hur arbetet faktiskt ser ut när det pågår, i rörelse, i interaktion och i direkt kontakt med ungdomar och andra individer ute på fältet.

Genom walk-along-metoden skapades möjlighet att se, uppleva och följa hur fältsekreterarna orienterade sig mellan olika offentliga miljöer, hur de läste av situationer och hur deras bemötande förändrades beroende på individ, plats och sammanhang. Metoden gjorde det möjligt att fånga sådant som sannolikt hade varit svårt att komma åt genom intervjuer eller dokumentstudier, exempelvis kroppsspråk, tonfall, social dynamik, tystnader, försiktiga avvägningar och de små situationsbundna beslut som sker kontinuerligt under arbetspassen, och som är en viktig förutsättning för fältarbete (Bryman et al. 2025, s. 476-484).

1.7 Disposition

Studien är disponerad i nio kapitel som tillsammans syftar till att besvara studiens frågeställningar genom en stegvis fördjupning från kontext till analys. Kapitel ett introducerar studiens bakgrund, problemformulering, rättssociologiska relevans, syfte, frågeställningar samt forskningsdesign. Kapitel två redogör för fältsekreterarnas uppdrag och roll inom det brottsförebyggande arbetet. Kapitel tre definierar studiens centrala begrepp, däribland risk, riskbedömning och avvikande beteende, vilka ligger till grund för studiens analytiska förståelse. Kapitel fyra redogör för tidigare forskning om risk och professionella bedömningar utifrån teman. Fokus ligger på hur risk förstås i praktiken, hur bedömningar formas i interaktion samt varför variation uppstår mellan olika aktörer. Kapitlet avslutas med en sammanfattning av forskningsläget och identifiering av studiens forskningslucka. Vidare följer kapitel fem som redogör för studiens teoretiska ram. Här presenteras symbolisk interaktionism och kompletterande teori om gräsrotsbyråkrater. Kapitlet avslutas med studiens analytiska utgångspunkt. I kapitel sex beskrivs studiens metodologiska ansats och genomförande. Här redovisas val av metod, urval, datainsamling

genom deltagande observationer i form av walk-along, analysmetod, etiska överväganden samt metodkritiska reflektioner. Kapitel sju presenterar studiens empiriska resultat, organiserade utifrån återkommande teman som rör hur risk bedöms i praktiken, vilka faktorer som ges betydelse i det uppsökande arbetet. Kapitel åtta innehåller en analys där resultaten tolkas i relation till studiens teoretiska ram. Kapitel nio presenterar studiens slutsats och diskussion.

2. Fältsekreterarens roll och praktik

Sveriges brottsförebyggande arbete bygger på tidigt riktade insatser för att motverka utvecklingen av social problematik och kriminalitet hos unga. Här har kommunerna ett lagstadgat och övergripande ansvar (lag (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete), vilket innebär att de ska organisera och genomföra insatser utifrån lokala och övergripande behov. Detaljerat hur detta arbete ska organiseras och genomföras framgår inte, det innebär att kommunerna själva har ett betydande handlingsutrymme i utformningen av insatser och verksamheten (Socialstyrelsen 2022, s. 13).

En central del av detta handlar om det uppsökande och förebyggande arbetet där sociala fältsekreterare utgör en viktig praktik. Fältsekreterare är anställda personer i kommunens socialtjänst med särskilt uppdrag där de fungerar som en förlängd arm av socialtjänsten. Detta eftersom de befinner sig i offentliga miljöer och platser i staden bland invånarna i samhället. Socialstyrelsen beskriver fältsekreterare som kommunal verksamhet inom socialtjänsten, vars uppdrag är ett uppsökande och förebyggande arbete riktat mot barn och unga i deras egna miljöer (Socialstyrelsen 2022, s. 7–8). Syftet med fältsekreterares arbete är att i ett tidigt skede identifiera och fånga upp unga som riskerar att hamna i utsatthet och ogynnsam utveckling som missbruk och kriminalitet (ibid, s. 7). Med bakgrund i detta utgör fältsekreterare således en central del i det brottsförebyggande och uppsökande arbetet, där bedömning av risk i de miljöer där barn och unga rör sig är betydande, innan mer övergripande åtgärder och insatser eventuellt erbjuds.

Fältarbetarnas uppsökande arbete omfattar miljöer och geografiska områden där barn och unga befinner sig. Det kan handla om platser som skolor, fritidsverksamhet, offentliga platser som torg och gator. Arbetet anpassas efter målgruppen och bygger på relationer, snarare än att styras av fasta och standardiserade modeller (Socialstyrelsen 2022, s. 9). Det saknas idag en enhetlig och standardiserad modell för hur fältarbete ska bedrivas i praktiken. Det förekommer skillnader mellan verksamheterna utifrån kommuner, lokala förutsättningar samt organisatoriska strukturer (ibid, s. 83). Variationen i arbetets innehåll och situationer innebär att fältsekreterarna i stor utsträckning själva behöver tolka sitt uppdrag samt avgöra hur arbetet ska anpassas och genomföras i praktiken (ibid, s. 13). Socialstyrelsen belyser att fältsekreterare ofta befinner sig i ett gränsland mellan relationsskapande och förebyggande arbete samt socialtjänstens myndighetsutövning, vilket kan bidra till otydlighet kring när en situation bör övergå i mer formella åtgärder, såsom en orosanmälan (ibid, s. 12).

3. Risk

I denna studie används begreppet risk för att beskriva situationer, omständigheter eller beteenden som sociala fältsekreterare uppfattar som potentiellt problematiska för ungdomars hälsa, utveckling eller sociala relationer. För att tydliggöra hur centrala begrepp används i studien definieras nedan begreppen risk, riskbedömning och avvikande beteende utifrån studiens kontext.

Begreppet *risk* avser sannolikheten att en individ utvecklar socialt problematiska eller avvikande beteenden. Inom socialt arbete kopplas risk ofta till förekomsten av risk- och skyddsfaktorer (SBU 2022, s. 10–11). *Riskbedömning* avser den process där professionella aktörer samlar in, värderar och sammanväger information för att bedöma behov av stöd, insatser eller vidare åtgärder. Bedömningen grundas på flera faktorer och innefattar professionellt omdöme inom ramen för gällande lagar och riktlinjer (ibid., s. 10–11). Avvikande beteende avser handlingar som bryter mot sociala normer eller förväntningar inom ett visst socialt sammanhang (Henry & Howard 2019, s. 2–3). Begreppet kan även omfatta lagöverträdelser. I studien används risk som ett sensitiserande begrepp för att

undersöka hur fältsekreterare identifierar, bedömer och hanterar situationer som uppfattas som oroande i det praktiska fältarbetet (Bryman et al. 2025, s. 441–442).

4. Tidigare forskning

I detta avsnitt presenteras tidigare forskning inom området som bygger på en systematiserad litteraturgenomgång och strukturerad sökning. Den tidigare forskningen inom ämnet har identifierats genom en systematisk litteratursökning (se bilaga 1) i databasen FINN, med sökord av relevans för studiens fokus utifrån syfte och frågeställning: Bedömning av risk, socialt arbete, fältarbete, professionell bedömning, social interaktion, youth outreach, risk assessments med flera. Sökorden kombinerades med booleska operatorer (AND/OR) för att avgränsa, precisera och få träffar av relevans (Bryman et al. 2025, s. 134). Vidare avgränsades sökningarna till vetenskapligt granskade artiklar, skrivna på både engelska och svenska. Detta för att säkerställa att den inkluderade forskningen håller hög kvalitet. Peer review-granskade artiklar innebär att studierna har granskats kritiskt innan publicering.

Urvalsprocessen genomfördes i flera steg. I det första steget granskades titel och abstract. Studier som i detta steg antingen saknade fokus på professionella bedömningar av risk inom socialt arbete, avsaknad av praktiska bedömningar eller interaktionella sammanhang exkluderades. Nästa steg innebar att artiklar av relevans lästes översiktligt i sin helhet och om det saknade fokus eller överlappande varandra exkluderades även dessa. I det slutliga steget lästes de relevanta artiklarna i sin helhet och 12 inkluderades. Analysen av tidigare forskning genomfördes genom en deskriptiv sammanställning av studiernas centrala innehåll samt en tematisk kategorisering av återkommande analytiska teman (se bilaga 2) i relation till studiens frågeställning och syfte. De inkluderade artiklarna sammanställdes och organiserades tematiskt utifrån återkommande mönster och centrala forskningsresultat. Detta möjliggjorde en systematisk översikt av forskningsfältet i relation till studiens syfte och frågeställning. Denna tematisering utgör inte studiens huvudsakliga analys, utan används för att skapa en översikt och att strukturera avsnittet om tidigare forskning på ett systematiskt och organiserat vis (Bryman 2018, s. 702–703).

Det slutliga urvalet av artiklar för den tidigare forskningen organiseras in i följande teman:

- *Bedömning av risk i praktiken,*
- *Tolkning i interaktion,*
- *Variation i riskbedömningar,*
- *Relationellt arbete*

Dessa teman ligger till grund för att strukturera avsnittet om tidigare forskning och belyser centrala dimensioner i hur risk förstås som en situerad och tolkande praktik inom socialt arbete och fältarbete. Avsnittet syftar till att ge en översikt av det aktuella forskningsläget inom studiens problemformulering och frågeställning samt identifiera eventuella forskningsluckor.

4.1 Bedömning av risk i praktiken

Tidigare forskning visar att riskbedömningar inom socialt arbete inte kan förstås som helt standardiserade processer, utan som situationsbundna bedömningar som formas i praktiken och i den specifika kontext där de genomförs (Skjesol et al. 2026, s. 2, 5; Tullberg & Vaughn 2025, s. 797). Även vid användning av strukturerade bedömningsinstrument krävs professionella tolkningar av vilka faktorer som är relevanta i den aktuella situationen (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 798–799). Bedömningar sker ofta under osäkra förhållanden med begränsad information och tidspress, vilket innebär att professionella behöver fatta beslut utifrån den information som finns tillgänglig i stunden (ibid, s. 797–798). I en svensk kontext ska exempelvis beslut om omedelbart skydd fattas inom ett dygn och beslut om vidare utredning inom 14 dagar (ibid, s. 798).

Tidigare forskning visar även att bedömningar kan variera beroende på vem som gör dem, under vilka organisatoriska villkor de genomförs och hur situationen tolkas i praktiken (Tullberg & Vaughn 2025, s. 795–797). Professionella behöver därför kombinera tillgänglig information med tidigare erfarenheter och organisatoriska riktlinjer i sina bedömningar (ibid, s. 796–797). Organisatoriska förutsättningar påverkar också hur risk förstås och hanteras. Socialarbetare som upplever ett starkt organisatoriskt stöd tenderar exempelvis i högre grad att väga in konsekvenser för familjen, medan brist på stöd kan

bidra till mer defensiva och ingripande beslut (ibid, s. 796). Forskning visar samtidigt att bedömningar utvecklas i själva mötet mellan professionella och klienter. En etnografisk studie visar att riskbedömningar uppstår genom löpande tolkningar av beteenden, interaktioner och situationer i praktiken (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 800–802). Bedömningen föregår inte alltid mötet, utan formas delvis genom hur situationen uppfattas och hanteras i stunden. Socialarbetare använder klientens sätt att kommunicera, reagera och förhålla sig till situationen som en del av underlaget för sina bedömningar (ibid, s. 803–804).

Tullberg och Vaughn (2025) beskriver vidare hur socialarbetare behöver hantera en dubbelroll där de samtidigt ska skapa tillit och genomföra bedömningar. De beskriver detta som att professionella behöver "jonglera hattar", där relation och kontroll samexisterar i samma möte (Tullberg & Vaughn 2025, s. 801). Interaktionen får följaktligen en central betydelse eftersom information som framkommer i samtalet blir en del av bedömningsunderlaget. Mötena kan därför inte betraktas som neutrala informationsutbyten, utan som situationer där relation, kommunikation och bedömning är tätt sammanflätade (ibid, s. 800–801). Bedömningen handlar inte enbart om att samla in information, utan också om att tolka den i sitt sammanhang (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 802, 806; Tullberg & Vaughn 2025, s. 805).

Ett centralt inslag i det uppsökande arbetet är hur fältsekreterare använder sig själva och sitt professionella förhållningssätt i mötet med ungdomar (Skjesol et al. 2026, s. 5, 9). Eftersom arbetet sker i offentliga och informella miljöer saknas ofta den formella struktur som präglar kontorsbaserade möten, vilket gör bedömningarna mer beroende av hur situationen hanteras i stunden (ibid, s. 1–2, 5–6). Forskning visar därför att bemötandet behöver anpassas efter situationen, exempelvis genom humor eller en mer avslappnad jargong, för att möjliggöra kontakt med ungdomarna (ibid, s. 5–6). Att uppfattas som autentisk och samtidigt ha förmågan att läsa av situationer, är centrala delar i arbetet och utgör möjligheten att genomföra riskbedömningar (ibid, s. 5).

Till skillnad från mer reaktiva utredningar präglas det uppsökande arbetet av en proaktiv form av riskidentifiering. Fältsekreterare beskriver hur de genom sin närvaro i offentliga

miljöer kontinuerligt försöker identifiera social problematik innan situationen blir akut (Skjesol et al. 2026, s. 5). Närvaron i stadsmiljön möjliggör också identifiering av ungdomar i riskzonen som ännu inte har aktualiserats inom det formella välfärdssystemet (ibid, s. 6–7). Riskbedömningar får samtidigt en mer övergripande funktion genom det som beskrivs som kartläggning (mapping), där förändringar i ungdomsgrupper, beteendemönster och riskmiljöer dokumenteras och omsätts i rapporter till kommunala aktörer (ibid, s. 7–9). Tidigare forskning visar även att bedömningar påverkas av flera nivåer av faktorer. Utifrån Decision-Making Ecology-modellen formas beslut både av individuella faktorer hos den professionella, egenskaper i det aktuella fallet samt organisatoriska och samhällsliga strukturer (Tullberg & Vaughn 2025, s. 797). Stress, tidigare erfarenheter och användning av kognitiva genvägar kan exempelvis påverka hur risk uppfattas och värderas i olika situationer (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 798; Tullberg & Vaughn 2025, s. 796).

Sammantaget visar tidigare forskning att riskbedömningar inom socialt arbete är kontextberoende och uppstår genom professionellas tolkningar i praktiken (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 798–799; Skjesol et al. 2026, s. 2, 5). Bedömningar utvecklas i ett samspel mellan organisatoriska villkor, professionella erfarenheter och konkreta möten med målgruppen, vilket innebär att risk inte framträder som en fast kategori utan som något som fortlöpande tolkas och omförhandlas i den specifika situation där bedömningen görs (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 806–807; Tullberg & Vaughn 2025 s. 797, 805).

4.2 Tolkning i interaktion

Wallander och Molander (2014, s. 1-2) belyser hur mänskliga bedömningar gjorda av gräsrotsbyråkrater sker genom två dimensioner, handlingsutrymmets omfattning och resonemanget inom samma utrymme. Detta blir särskilt relevant i fältarbetarnas dagliga arbete, där de dagligen behöver ta situationsbundna beslut. Gräsrotsbyråkrater betonar sitt eget handlingsutrymme som ett av de viktigaste särdrag inom deras arbete. Gräsrotsbyråkrater arbetar dagligen med komplexa uppgifter där regler och lagar inte alltid ger rätt tillvägagångssätt eller svaret (Larsen, Østergaard Møller & Raaphort 2025, s. 1857). I den tidigare forskningen utgår handlingsutrymmet inte enbart utgörs av formell

beslutsfrihet utan även av en individuell tolkning i samband med mötet med individen. Därför är tolkningen av risk inte en mekanisk process utan snarare en balansgång mellan teorier och regelverk och individuella situationer (ibid, s. 1859-1860). Fältarbetarna i sitt möte med unga utgår till stor del från specifika situationer och tolkningen av risk uppstår i stor utsträckning från egna erfarenheter och kunskap samt observationer. Tolkningen av risk kommer därför från den sociala interaktionen med ungdomen där varje gräsrotsbyråkrat har möjlighet att förstå situationen enskilt (ibid.).

Bedömningarna är situationsbundna och sker genom det direkta mötet mellan gräsrotsbyråkraterna och ungdomarna. Både Basic (2018) och Larsen et al. (2025) betonar att interaktionen är en process för att kunna göra en bedömning av "risk". Gräsrotsbyråkrater använder sig av generalisering av vardagliga interaktioner men dessa kombineras även med egna erfarenheter och ändras beroende på situation (Basic 2018, s. 195). Ingen interaktion är den andra lik, men det kommer finnas en typifiering som hjälper exempelvis fältarbetarna att hitta mönster och markeringar av "risk" när de är ute på fält. Gräsrotsbyråkraterna behöver tolka flertal signaler utöver det som sägs. De observerar fysiska reaktioner, blickar, känslouttryck och generella kroppsspråket (Basic 2018, s. 202; Tullberg & Vaughn 2025, s. 804). En annan viktig aspekt i interaktionen är hur individen berättar en händelse eller situation till exempelvis fältsekreteraren. Hur mycket personen är villig och ovillig att prata, om hen agerar undvikande eller pratar aggressivt (Tullberg & Vaughn 2025, s. 802-803). Forskningen belyser därför hur viktigt det är med face to face möten, där gräsrotsbyråkraterna faktiskt är på plats på gatorna för att ingå i sådana möten med ungdomar som är sårbara och därför kunna göra en bedömning av "risk" (Basic 2018, s. 195.).

Ett annat perspektiv i interaktionen är så kallad *sensemaking*, vilket innebär meningsskapande där man inkluderar den kroppsliga och materiella delen av interaktionen (Robson 2020, s. 1205-1206). Robson menar att den traditionella forskningen fokuserar ofta bara på det rent kognitiva och de språkliga aspekterna i tolkning men att den fysiska miljön och affekterna förbises. Vilket han belyser är en viktig aspekt i interaktionen och specifikt hur dessa samverkar i interaktionen (ibid.). Såsom, Basic (2018) och Tullberg &

Vaughon (2025) betonar om face to face möten som primära för gräsrotsbyråkratens arbete, menar även Robson (2020, s. 1208-1209) att det även sker intellektuella tolkningar utifrån de fysiska och känslomässiga affekterna som uppstår i mötet. Forskningen är gemensam med att det krävs mer än bara manualer och specifika frågor för att fånga upp "risk" och att det istället behöver individualiserade tolkningar, face to face möten och observerande aspekter på specifika individen för att kunna identifiera "risk".

Bäckström Olofsson, Carbin, Goicolea, Lauri & Linander (2025) menar att syftet med interaktionen är en stor del relationsbyggande och genom att gräsrotsbyråkrater ställer rutinfrågor till personen dagligen så skapas det en interaktion som är användbar senare. Trots att interaktionen inte ger något konkret direkt, öppnar den ändå en dörr till framtida situationer (Bäckström Olofsson et al. 2025, s. 624-625). Där kan fältsekreterare lättare hitta signalement på exempelvis avvikande beteende eller "risk". Dessa interaktioner hjälper fältarbetarna att både bygga tillit och samla information som kan definieras som "risk" (ibid, s. 631-632). Situationskunskap (situational knowledge) är en förmåga gräsrotsbyråkrater har, vilket innebär att de har teori och erfarenheter som ger dem möjlighet att navigera i osäkra situationer och interaktioner, samtidigt kan de även skifta fokus och hantera situationer professionellt (Larsen et al. 2025, s. 1860).

4.3 Variation i riskbedömningar

En central förklaring till skillnader i riskbedömningar framgår i en studie om pedagoger, som visar att skillnaderna inte beror på vilka risk- och skyddsfaktorer som uppmärksammas, utan på hur dessa tolkas och värderas (Ejrnæs och Moesby-Jensen 2023, s. 75-79). Detta skiljer sig från internationell forskning som snarare kopplar variation till vilka faktorer som lyfts fram, medan Ejrnæs och Moesby-Jensen menar att det istället är tolkning och viktning som blir avgörande (ibid.). Även Mosteiro et al. (2018, s. 170-173) visar att riskbedömningar präglas av osäkerhet och bygger på tolkningar av komplex information. Bedömningar bygger på en process av tolkning, beslut om när handling krävs och val av åtgärd. I denna process används heuristiker, vilket innebär att yrkesverksamma förlitar sig på erfarenhetsbaserade tumregler. Studien visar att olikheter inte främst beror

på vilka faktorer som identifieras, utan på hur de ges betydelse. Begreppet beslutströsklar tydliggör hur olika krav på underlag påverkar om och när en situation definieras som riskfylld (ibid, s. 171).

Vidare visar Križ & Skivenes (2013, s. 1862) att riskbedömningar också formas av strukturella och kontextuella faktorer. Skillnader mellan länder kan kopplas till välfärdssystemets inriktning, där exempelvis "familjeservice orienterade" system (som i Norge) tenderar att ha lägre trösklar för ingripande än "barnskydds orienterade" system (som i England och USA/Kalifornien) (ibid, s. 1863-1864). Studien visar även att standardiserade bedömningsverktyg inte säkerställer enhetliga bedömningar, då professionellt omdöme och tolkning fortsatt har stor betydelse (ibid, s. 1870). Forskningen visar att variation i riskbedömningar inte enbart kan förklaras av vilka faktorer som uppmärksammas, utan av hur dessa tolkas i samspel med professionell erfarenhet, beslutströsklar och organisatoriska samt samhälleliga kontexter.

4.4 Relationellt arbete

Relationship-based practice (RBP) framställs i samtida forskning som en central teoretisk utgångspunkt för att förstå mötet mellan socialarbetare och klienter (Ferguson et al. 2020, s. 209-210). Forskningen betonar att relationens kvalitet avgörs av hur den formas i praktiken, snarare än att relationen i sig är tillräcklig (ibid, s. 220-221). Särskilt framhålls "holding relationships", som kännetecknas av kontinuitet, närvaro i klientens vardag, ett nära och ett etiskt medvetet förhållningssätt, som centrala för att möjliggöra stöd och förändring (ibid.).

Socialt arbete har samtidigt länge betonat relationens betydelse, men ökade krav och komplexa ärenden försvårar upprätthållandet av tillitsfulla relationer mellan socialarbetare och klient (Lloyd et al. 2024, s. 1115). Detta blir särskilt tydligt i arbetet med unga som utsätts för extra-familial risk and harm (EFRH), där risker förekommer i miljöer utanför hemmet såsom skola och kamratrelationer (ibid, s. 1114). Detta omfattar exempelvis våld, exploatering och skadliga beteenden som sker i skolmiljöer eller i kamratrelationer. Studien

bygger på forskning inom socialtjänst och ideell sektor och belyser även de organisatoriska förutsättningar som krävs för att arbeta med sådana kontextuella insatser, vilket gör resultaten särskilt relevanta för socialarbetare som möter ungdomar i miljöer utanför familjen (ibid.).

När det skyddande arbetet utvidgas från individ- och familjefokus till att även omfatta de miljöer där unga vistas, i kombination med ett relationsbaserat arbetssätt, blir platsens betydelse tydligare (Lloyd et al. 2024, s. 1120). Starka relationer mellan yrkesverksamma och unga kan både ge tillgång till dessa sammanhang och fördjupa förståelsen för ungas vardagsliv. Genom att möta unga i sina egna miljöer, såsom kaféer eller butiker, skapas en mer direkt inblick i deras situation, vilket kan öppna för samtal och ökad förståelse för deras behov. Samtidigt visar forskningen att tillitsfulla relationer underlättar det kontextuella arbetet genom att unga i högre grad delar information om riskfyllda platser och relationer, medan ett kontextuellt perspektiv i sin tur kan stärka det relationsbaserade arbetet genom samverkansbaserade insatser snarare än kontrollerade åtgärder (ibid, s. 1124-1126).

Sammantaget pekar forskningen på att relationsbaserat arbete utgör en central utgångspunkt i socialt arbete, men att dess kvalitet avgörs av hur relationen faktiskt utformas i praktiken. Särskilt framhålls betydelsen av "hållande relationer", där kontinuitet, närvaro och ett etiskt medvetet förhållningssätt är centrala komponenter för att möjliggöra stöd och förändring. Samtidigt betonas att arbetet med unga i riskutsatta miljöer kräver att även deras sociala sammanhang inkluderas i analysen. Kombinationen av ett relationsbaserat och ett kontextuellt perspektiv ger en mer nyanserad förståelse av ungas vardagsmiljöer och kan stärka både riskbedömning och insatser genom ökad tillit och samarbete.

4.5 Sammanfattning och forskningslucka

Sammantaget visar den tidigare forskningen att bedömning av risk inom socialt arbete utgör en situerad och tolkande praktik som formas i konkreta sammanhang snarare än

genom enhetliga, standardiserade processer. Bedömningar sker ofta under osäkra förhållanden med ofullständig information och tidsnöd, vilket innebär att professionella aktörer i hög grad behöver göra snabba tolkningar och förlita sig på erfarenhet och kontextuell förståelse. Forskningen betonar att interaktionen mellan professionella och klienter är central för hur risk uppfattas och bedöms. Riskbedömningar utvecklas inte som isolerade moment, utan som processer som växer fram genom tolkningar av beteenden, kroppsspråk och sociala sammanhang. Samtidigt finns en betydande skillnad i hur risk bedöms mellan olika yrkesverksamma i liknande situationer, vilket indikerar att det inte enbart är vilka faktorer som uppmärksammas som är avgörande, utan hur dessa tolkas och vägs i praktiken.

Trots denna omfattande kunskap finns en begränsad förståelse för hur dessa bedömningsprocesser faktiskt tar form i det uppsökande fältarbetet. Tidigare forskning har huvudsakligen behandlat generella riskfaktorer, organisatoriska förutsättningar eller beslutets utfall, medan den specifika realtidsprocessen varigenom bedömningar utvecklas i informella och föränderliga miljöer endast studerats i begränsad omfattning. Det finns ett behov av studier som analyserar hur fältsekreterares bedömningar växer fram genom samspelet mellan situationsbundna tolkningar och professionellt handlingsutrymme i mötet med unga på deras egna arenor. Därför syftar denna studie till att bidra med fördjupad kunskap om hur fältsekreterare tolkar och bedömer risk i konkreta situationer. Genom deltagande observationer, walk-along, möjliggörs en analys av hur riskbedömningar formas som en stegvis interaktionell process, snarare än enbart hur de beskrivs i efterhand eller regleras formellt.

5. Teoretisk ram

I detta avsnitt presenteras studiens teoretiska utgångspunkter. För att analysera hur fältsekreterare tolkar och bedömer risk i konkreta situationer inom det brottsförebyggande arbetet med unga utgår studien huvudsakligen från symbolisk interaktionism. Teorin om gräsrotsbyråkrati och ett rättssociologiskt perspektiv på relationen mellan formella riktlinjer och praktisk tillämpning används som kompletterande analytiska perspektiv.

Symbolisk interaktionism används för att förstå hur mening skapas i social interaktion och hur fältsekreterare i mötet med målgruppen tolkar situationer, beteenden och signaler som kan få betydelse i det uppsökande arbetet. Perspektivet möjliggör en analys av hur bedömningar växer fram i konkreta situationer, snarare än som tillämpningar av fasta kriterier. Teorin om gräsrotsbyråkrati, utvecklad av Michael Lipsky (1980), bidrar med en förståelse för det handlingsutrymme som fältsekreterare har i sitt arbete samt hur de i praktiken fattar beslut under osäkra förhållanden där lagar och riktlinjer inte ger entydig vägledning.

Utifrån symbolisk interaktionism förstås inte risk som en objektiv eller individuell egenskap, utan något som ges mening genom social interaktion och genom de tolkningar som aktörer gör av situationer, beteenden och omständigheter (Trost & Levin, 2018, s. 10–11). Risk förstås därför som beroende av hur olika situationer tolkas, definieras och hanteras inom specifika sociala och organisatoriska sammanhang. Det rättssociologiska perspektivet möjliggör en förståelse av hur dessa bedömningar formas i spänningsfältet mellan formella regler och praktisk tillämpning genom relationen mellan begreppen *law in books* och *law in action* samt *den levande rätten*. Perspektivet skapar förutsättningar för att analysera hur riskbedömningar tar form i samspelet mellan rätten, organisatoriska villkor, erfarenheter och det professionella handlingsutrymmet.

Sammantaget skapar dessa perspektiv en teoretisk ram för att förstå hur riskbedömningar tar form i praktiken, hur de påverkas av social interaktion och professionellt handlingsutrymme samt hur de omsätts i konkreta beslut och handlingar inom det brottsförebyggande arbetet.

5.1 Symbolisk interaktionism

Denna studie tar sin teoretiska utgångspunkt i symbolisk interaktionism. Perspektivet syftar till att förstå den sociala verkligheten genom människors handlingar, interaktioner och tolkningar av situationer (Trost & Levin, 2018, s. 10–11). Inom symbolisk interaktionism förstås interaktion inte enbart som verbal kommunikation, utan även genom kroppsspråk, gester, mimik och andra sociala uttryck genom vilka mening förmedlas

och skapas (Trost & Levin, 2018, s. 17–18). Utifrån detta perspektiv styrs människors handlingar inte främst av objektiva förhållanden, utan av hur situationer tolkas och definieras av individerna själva (ibid, s. 13). Detta uttrycks genom begreppet “definitionen av situationen” vilket innebär att om en situation uppfattas som verklig så får den också verkliga konsekvenser för hur människor handlar och reagerar (ibid, s. 13–14). Hur en situation definieras blir därför centralt för att förstå människors handlingar och beslut i sociala sammanhang.

Social interaktion kan vidare förstås som en process där mening skapas i samspelet mellan människor. Individer tolkar varandras handlingar genom signifikanta symboler, exempelvis språk, kroppsspråk, tonläge och andra sociala uttryck som fungerar som meningsbärare i interaktionen (Engdahl & Larsson 2025, s. 119–120). Handlingar får då betydelse genom hur de uppfattas och tolkas av andra i den aktuella situationen. Enligt Trost & Levin (2018) beskriver Mead interaktion som en ömsesidig process där en individs handling påverkar den andra individens respons, vilket i sin tur påverkar den fortsatta interaktionen (s. 73–75). Sociala situationer förstås därför som föränderliga och beroende av hur individer reagerar på varandra i stunden.

Rollövertagande är en central del inom symbolisk interaktionism och innebär att individer försöker förstå situationer genom att sätta sig in i andra människors perspektiv och roller. Detta gör det möjligt att anpassa handlingar efter situationen och efter hur andra människor förväntas reagera (Engdahl & Larsson 2025, s. 121–122). Roll-perspektivet betonar även att sociala situationer präglas av underförstådda förväntningar kring hur människor förväntas bete sig i olika sammanhang. Dessa bakgrundsförväntningar blir särskilt tydliga när någon avviker från det som uppfattas som normalt i situationen (Engdahl & Larsson 2025, s. 125–127). Handlingar och bedömningar kan därför förstås som dynamiska processer där människor kontinuerligt tolkar, omtolkar och anpassar sitt agerande i relation till andra och till den sociala kontexten (Trost & Levin 2018, s. 75–77). Framtida handlingar blir därför inte helt förutsägbara, utan formas successivt i den pågående interaktionen.

Symbolisk interaktionism betonar att handlingar är situerade i en konkret social kontext. Hur människor agerar påverkas av situationen, relationerna, tillgängliga resurser och det handlingsutrymme som finns i den aktuella miljön (Engdahl & Larsson 2025, s. 47–48). Handling och tolkning utvecklas parallellt i social interaktion, där det individuella handlandet formas kontinuerligt i relation till andras responser och tolkningar. Handlande kan därför uppfattas som kommunikativt och situationsbundet snarare än enbart målinriktat eller instrumentellt, eftersom människor samtidigt behöver förhålla sig till sociala normer, relationer och interaktionella förväntningar i situationen (ibid, s. 77–78). Människor anpassar sitt sätt att agera beroende på situation, relation och socialt sammanhang. Handlingar kan även förstås som kommunikativa eftersom de syftar till att skapa förståelse, samspel och relationer i sociala situationer (ibid, s. 79–80).

Riskbedömningarna kan inte betraktas som rena tillämpningar av fasta kriterier, utan utvecklas genom tolkningar av kroppsspråk, kommunikation, sociala signaler och förändringar i situationen. Risk bör därför inte förstås som en objektiv egenskap hos individen själv, utan istället som något som ges betydelse genom professionella tolkningar i konkreta sociala sammanhang. Perspektivet möjliggör därav en analys av hur fältsekreterare genom interaktion och professionella tolkningar identifierar och bedömer risk i det uppsökande arbetet.

5.2 Gräsrotsbyråkrati

Teorin om gräsrotsbyråkrati utvecklades av Michael Lipsky i det ursprungliga verket *Street-Level Bureaucracy* (1980). Teorin belyser hur offentliganställda i frontlinjen omsätter lagar, regler och organisatoriska riktlinjer i praktiskt arbete genom direkta möten med individer (Lipsky, 2010, s. 3). Teorin synliggör den spänning som uppstår mellan individers behov av stöd och de organisatoriska samt rättsliga ramar som verksamheten verkar inom (ibid, s. 161, 212–213). Fältsekreterare kan i denna studie betraktas som gräsrotsbyråkrater eftersom de arbetar nära barn och unga i deras vardagliga miljöer. Arbetet innebär löpande bedömningar av vilka situationer som uppfattas som riskfyllda och om dessa kräver vidare åtgärder eller insatser. Fältsekreterare utgör ofta en första kontakt med socialtjänsten för unga och deras arbete präglas därför av snabba och

situationsbundna bedömningar som grundas både i observationer och i organisatoriska samt rättsliga ramar (ibid, s. 233).

Lipsky (2010) beskriver gräsrotsbyråkratens arbete som svårt att fullt ut reglera genom fasta riktlinjer och standardiserade modeller, eftersom arbetet präglas av komplexa och föränderliga mänskliga situationer (Lipsky 2010, s. 14–15). Även om verksamheten styrs av lagar, administrativa krav och organisatoriska riktlinjer behöver professionella kontinuerligt göra egna avvägningar och prioriteringar i det praktiska arbetet. Handlingsutrymmet blir på så vis inte ett avsteg från organisationen, utan en nödvändig förutsättning för att arbetet ska kunna genomföras. Teorin belyser vidare hur professionella bedömningar formas i samspelet mellan organisatoriska regler, yrkesmässiga normer och individuella tolkningar i konkreta situationer (ibid, s. 46). Arbetet kräver därför situationsanpassade bedömningar där flexibilitet, observation och professionellt omdöme får stor betydelse. Eftersom arbetet bygger på mänskliga möten och varierande sociala situationer kan det inte reduceras till fasta modeller eller standardiserade arbetssätt (ibid, s. 15).

Omfattande arbetsuppgifter, begränsade resurser och organisatoriska krav påverkar samtidigt gräsrotsbyråkratens arbete i stor utsträckning. Det är ofta omöjligt att agera på alla situationer samtidigt, vilket innebär att professionella behöver prioritera mellan olika arbetsuppgifter och bedömningar (Lipsky 2010, s. 14). Lipsky (2010) menar även att offentlig verksamhet präglas av en återkommande spänning mellan standardisering och individuell anpassning. Standardiserade modeller används för att effektivisera arbetet, men riskerar samtidigt att begränsa möjligheten till situationsanpassade och individuella bedömningar. Så länge arbetet bygger på komplexa mänskliga möten kommer handlingsutrymmet därför att utgöra en central del av gräsrotsbyråkratens arbete (Lipsky 2010, s. 13–15).

Som kompletterande analytiskt perspektiv används teorin för att förstå hur fältsekreterares bedömningar av risk formas inom organisatoriska och rättsliga ramar, men samtidigt kräver situationsbundna tolkningar och professionella avvägningar i praktiken. Fokus

riktas mot hur fältsekreterare omsätter riktlinjer i konkreta beslut och handlingar i det uppsökande arbetet.

6. Metod

I detta avsnitt presenteras de metoder som ligger till grund för datainsamlingen samt tillhörande motivering. Här redovisas först metodologiska ansatser, urval, datainsamling, genomförande samt reflektion och förförståelse inom ämnet. Vidare presenteras även analysmetod, etiska överväganden samt studiens tillförlitlighet och överförbarhet.

6.1 Ansats

Studien utgår från en kvalitativ forskningsansats med fokus på hur sociala fenomen förstås och ges mening i praktiken. En kvalitativ metod är särskilt lämplig när syftet är att undersöka hur sociala fenomen tolkas, förstås och hanteras i konkreta sammanhang, snarare än att mäta omfattning eller frekvens (Bryman 2018, s. 457–460, 479-480). Studien fokuserar på hur fältsekreterare tolkar och bedömer risk i konkreta situationer, vilket innebär att analysen tar sin utgångspunkt i aktörernas egna förståelser, handlingar och praktiker.

För att få en närmare förståelse av hur riskbedömningar formas i det praktiska arbetet genomfördes därför datainsamlingen genom en *walk-along* observation av två stycken av totalt fyra fältsekreterare, under ett ordinarie arbetspass som motsvarar ca sex timmar. Metoden möjliggjorde observationer av fältsekreterarnas arbete i deras naturliga kontext och skapade förutsättningar för att studera hur riskbedömningar utvecklas i realtid genom interaktion, kroppsspråk och kommunikativa uttryck. Genom att följa fältsekreterarna i deras uppsökande arbete blev det möjligt att observera hur professionella bedömningar och handlingsstrategier omsätts i konkreta situationer. Genom att befinna sig tillsammans med fältsekreterarna i deras vardagliga arbete skapades en närhet till det praktiska arbete de utför på fältet, vilket sannolikt inte hade varit möjligt att fånga på samma sätt genom andra metodval.

6.2 Urval

Urvalet i studien är ett målstyrt urval, vilket innebär att deltagarna valts ut strategiskt utifrån deras relevans för studiens syfte och forskningsfrågor snarare än genom ett slumpmässigt urval (Bryman et al. 2025, s. 459-462). Inom kvalitativ forskning är målstyrda urval vanligt förekommande eftersom fokus ligger på att generera kontextbunden och meningsfull kunskap snarare än statistisk generaliserbarhet (Bryman 2018, s. 496-497). Ett målstyrt urval innebär att forskaren aktivt väljer deltagare som bedöms kunna bidra med relevant information i relation till studiens syfte och analytiska fokus (ibid, s. 496). Även om urvalet kan betraktas som begränsat eftersträövades variation i erfarenheter och perspektiv. Detta genom att deltagarna utgjorde hälften av den totala arbetsgruppen i verksamheten inom Landskrona stad. Deltagarna hade varierande yrkeserfarenhet vilket bidrog till att fånga olika perspektiv i det uppsökande arbetet och riskbedömningarna i praktiken.

I denna studie består således urvalet av två fältsekreterare som arbetar med uppsökande arbete. Urvalskriterierna har innefattat att deltagarna:

- är verksamma som fältsekreterare,
- har erfarenhet av arbete med ungdomar,
- samt själva gör eller medverkar i någon form av riskbedömning inom sitt arbete.

Urvalskriterierna har utformats utifrån studiens fokus på hur risk tolkas och hanteras i praktiken inom en specifik yrkeskontext. Urvalet är strategiskt och utgår från studiens forskningsfrågor, vilket ligger i linje med principen att urval inom kvalitativ forskning utformas i relation till det fenomen som studeras (Bryman 2018, s. 495-496). Valet av fältsekreterare motiveras även utifrån Lipskys (1980) perspektiv på gräsrotsbyråkrater, där frontlinjeaktörer förstås ha ett betydande handlingsutrymme att tolka och omsätta riktlinjer i praktiken. Eftersom studien undersöker hur riskbedömningar utvecklas genom professionella tolkningar i konkreta situationer blir det särskilt relevant att studera aktörer som kontinuerligt gör sådana bedömningar i sitt vardagliga arbete. Urvalet kan vidare förstås som ett generiskt målstyrt urval, där deltagarna valts ut utifrån sin betydelse för

studiens syfte utan att utgå från en särskild underkategori, såsom exempelvis typiska fall (ibid, s. 497-498). Samtidigt har en variation i erfarenheter och arbetskontexter eftersträfvats för att fånga olika erfarenheter och arbetssätt inom fältarbetet. Att eftersträva variation är en viktig aspekt inom målstyrda urval eftersom det kan bidra till en bredare förståelse av det fenomen som studeras (ibid.).

Tillgången till deltagare kan samtidigt vara begränsad inom verksamheter där tillträde kräver organisatoriskt godkännande. Urvalsprocessen har därför delvis präglats av inslag av snöbollsurval, där initiala kontakter bidragit till vidare kontakt med relevanta deltagare (Bryman 2018, s. 504–505). För att möjliggöra datainsamlingen kontaktades fem kommuner i Skåne län via ett informationsmail (se bilaga 6). Valet motiverades av studiens tids- och resursramar samt möjligheten att genomföra observationer inom ett geografiskt rimligt område. Gällande urvalets omfattning har det inte på förhand varit möjligt att fastställa ett exakt antal deltagare eller observationstillfällen.. Samtidigt behöver urvalet vara tillräckligt omfattande för att möjliggöra en fördjupad analys utan att materialet blir för omfattande för studiens ramar (ibid, s. 506-507). Det är även viktigt att belysa den kontext i vilken materialet samlas in. Fokus i studien ligger inte främst på fältsekreterarna som individer, utan på de situationer och sammanhang där riskbedömningar utvecklas i praktiken, exempelvis i mötet med ungdomar och i det uppsökande arbetet i fält. Kontextens betydelse blir central eftersom riskbedömningar förstås som situationsbundna praktiker som formas i specifika sociala sammanhang (ibid, s. 509).

6.3 Datainsamling

Datainsamlingen genomfördes genom deltagande observationer som huvudmetod och en så kallad walk-along som genomförandeform, tillsammans med fältsekreterare som arbetar med barn och unga inom socialtjänsten i Landskrona stad. Studien har en kvalitativ forskningsdesign eftersom syftet är att undersöka hur dessa professionella aktörer tolkar och bedömer risk i praktiken, snarare än att mäta förekomst eller omfattning. Deltagande observation i form av mikroetnografi innebär att forskaren befinner sig nära det sociala sammanhang som studeras samtidigt som handlingar, interaktioner och situationer

observeras i realtid men i en mindre omfattning gällande tiden man tillbringar på fältet (Bryman et al. 2025, s. 478). Metoden möjliggör observation av sådant som kan vara svårt att fånga genom enbart verbala beskrivningar, exempelvis kroppsspråk, relationella processer, stämningar och hur bedömningar förändras i den konkreta situationen. Metoden är därför särskilt relevant för denna studie eftersom fokus ligger på hur riskbedömningar aktualiseras genom social interaktion och situationsbundna tolkningar i det uppsökande arbetet.

Walk-along-metoden innebär att observationerna genomfördes samtidigt som fältsekreterarna utförde ett arbetspass i några av stadens miljöer och sammanhang. Datainsamlingen för denna walk-along genomfördes under ett helt ordinarie arbetspass som motsvarar sex timmar totalt. Metoden möjliggjorde en insyn i hur riskbedömningar och prioriteringar utvecklades i direkt anslutning till de situationer som uppstod under arbetspasset i realtid. Walk-along-metoden gav även möjlighet att observera hur bemötande, bedömningar och handlingsutrymme anpassades i relation till olika miljöer, målgrupper och situationer. Observationerna genomfördes med stöd av en observationsmall (se bilaga 3), vilken användes för att strukturera observationerna och säkerställa att datainsamlingen riktades mot studiens syfte och frågeställningar. Observationsmallen fungerade som ett analytiskt stöd under observationerna och fokuserade bland annat på interaktioner, bemötande, kommunikation, situationsbedömningar och hur risk aktualiserades i praktiken.

6.3.1 Deltagande observationer

Deltagande observation i form av mikroetnografi kan betraktas som en kvalitativ designmetod i mindre omfattning där forskaren studerar sociala fenomen i deras naturliga kontext genom att närvara i det sammanhang som undersöks med fokus på en särskild aspekt (Bryman et al. 2025, s.478). Mikroetnografi är lämpligt vid en mindre studie då en fullskalig etnografisk studie innebär lång tid och observation på fältet. Metoden möjliggör en förståelse för hur handlingar, interaktioner och sociala processer utvecklas i praktiken, snarare än enbart hur de beskrivs i efterhand. I denna studie används deltagande observation för att undersöka hur fältsekreterare tolkar och bedömer risk i mötet med

ungdomar. Genom att följa med i det praktiska arbetet möjliggörs observation av hur situationer uppstår, hur de tolkas samt hur olika handlingsval och bedömningar utvecklas i konkreta sammanhang. Metoden är särskilt relevant i relation till studiens syfte eftersom den möjliggör observation av sådant som kan vara svårt att fånga genom enbart verbala beskrivningar, exempelvis kroppsspråk, relationella processer, stämningar och situationsbundna förändringar.

Observationerna dokumenterades med metodologisk utgångspunkt i så kallad *thick description*, vilket innebär att situationer inte enbart återges som observerade handlingar, utan förstås i relation till den kontext, de relationer och de meningsskapande processer inom vilka de uppstår (Bryman 2018, s. 468, 479). Fokus riktas inte enbart mot vad som skedde, utan även hur situationer utvecklas och i vilket sammanhang de ägde rum. Detta inkluderade exempelvis kroppsspråk, kommunikation, sociala relationer och situationsbundna förutsättningar. En sådan ansats möjliggör en djupare förståelse för hur riskbedömningar formas i praktiken, där relation och kontext får betydelse för hur situationer tolkas och hanteras (ibid, s. 480). *Thick description* syftar således till att skapa en djupgående förståelse av ett begränsat antal situationer snarare än att beskriva många situationer ytligt.

Genomförandet av deltagande observation kan ske med varierande grad av involvering, från en mer passiv till en mer aktiv roll (Bryman 2018, s. 530–531). I denna studie intogs främst en passiv och observerande roll där fokus låg på att följa och dokumentera interaktioner och situationer snarare än att aktivt delta i verksamheten. Detta för att minska påverkan på det som studerades samtidigt som det möjliggjorde insyn i det praktiska arbetet. En central aspekt av deltagande observation är forskarens position i fältet, där en balans mellan närhet och analytisk distans behöver upprätthållas (ibid, s. 525–527). Forskaren behöver komma tillräckligt nära för att förstå den sociala praktiken (ibid.).

Under observationerna intog observatörerna främst rollen som minimalt delaktiga observatörer, där fokus låg på att följa och observera fältsekreterarnas arbete utan att aktivt delta i verksamhetens kärnaktiviteter (Bryman et al. 2025, s. 488). Samtidigt förekom

en del social interaktion i de situationer där deltagare ställde frågor kring observatörernas närvaro. Det är samtidigt viktigt att beakta att observatörernas närvaro kan ha påverkat interaktionerna och deltagarnas sätt att agera under observationerna (Bryman et al. 2025, s. 487–490). Innan observationerna påbörjades fick observatörerna instruktioner av fältsekreterarna kring vilken grad av delaktighet och interaktion som var lämplig under observationerna, vilket bidrog till att observatörsrollen huvudsakligen kom att präglas av ett minimalt deltagande.

Datainsamlingen genomfördes med ljudinspelade anteckningar via diktafon, vilka innehöll både beskrivande och reflekterande inslag av alla tre observatörer. Materialet skrevs därefter ut och kompletterades med skriftliga anteckningar i nära anslutning till observationstillfället för att bevara detaljer, situationer och kontext (Bryman 2018, s. 533–534). Observationerna genomfördes även med stöd av en observationsmall (se bilaga 3), vilken användes för att strukturera observationerna och säkerställa att fokus riktades mot studiens syfte och frågeställningar. Materialet från observationerna utgör studiens empiriska underlag och möjliggör en analys av hur riskbedömningar utvecklas i situerade sammanhang där interaktion, tolkning och professionellt handlingsutrymme samverkar.

6.3.2 Förförståelse

Förförståelse i relation till fältarbete och socialt arbete är oundvikligt i denna studie, då samtliga författare har tidigare erfarenhet från verksamheter där riskbedömning, arbete med utsatta situationer och samtidigt bygga en positiv relation till unga är centralt. Denna erfarenhet omfattar bland annat arbete inom kriminalvård, polis, HVB-hem, fritidsverksamhet samt studier inom socialt- och brottsförebyggande arbete, vilket har bidragit till en övergripande förståelse för hur arbete med barn och unga organiseras inom socialtjänsten.

Samtidigt saknar vi direkt erfarenhet av fältsekreterares specifika arbete och deras praktiska genomförande av riskbedömningar. Detta innebär att vår förförståelse både kan fungera som en resurs och begränsning. Å ena sidan möjliggör den att relevanta frågor kan formuleras och att nyanser i det empiriska materialet kan uppmärksammas. Å andra sidan

finns en risk att tidigare erfarenheter påverkar tolkningen av materialet och bidrar till förutfattade antaganden om arbetsuppgifter, bemötandestrategier och relationella aspekter. Medvetenhet om denna dubbelhet har varit central under hela forskningsprocessen. Författarna har därför strävat efter att inta en reflekterande och öppen hållning i mötet med empirin, i syfte att minska risken att förförståelsen styr analysen. Samtidigt erkänns att förförståelsen utgör en viktig del av tolkningsprocessen och påverkar vilka aspekter av fenomenet som uppmärksammas.

6.4 Analysmetod

Det insamlade materialet från de deltagande observationerna analyseras genom tematisk analys. Samtliga tre observatörer deltog under observationerna, men ansvaret för löpande fältanteckningar varierade mellan observationstillfällena och genomfördes ofta gemensamt. Detta möjliggjordes genom användning av diktafon, där beskrivningar av situationer, interaktioner och konversationer spelades in under och direkt efter observationerna för att underlätta dokumentationen av det empiriska materialet. Tematisk analys är en vanligt förekommande metod inom kvalitativ forskning och syftar till att identifiera, analysera och organisera återkommande mönster i empiriskt material (Bryman et al. 2025, s. 657–658). Analysen inleddes med en noggrann genomläsning av fältanteckningarna samt de transkriberade stödanteckningarna från observationerna för att skapa en övergripande förståelse av materialet. Därefter genomfördes en kodning där meningsbärande enheter identifierades, markerades och organiserades i analytiska kategorier (ibid, s. 652–654). Kodningen skapade en struktur i materialet och bidrog till att identifiera återkommande mönster i hur fältsekreterarna tolkar och bedömer risk (se bilaga 4).

I nästa steg jämfördes och sammanfördes koderna till mer övergripande teman. Tematisk analys syftar till att utveckla teman som fångar centrala aspekter av hur fenomen framträder i materialet (Bryman et al. 2025, s. 657–659). I denna studie riktas analysen mot hur fältsekreterare tolkar och bedömer risk i konkreta situationer. Temana belyser vilka faktorer som tillskrivs betydelse i riskbedömningar, hur risk tolkas i olika situationer samt

hur dessa bedömningar påverkar handlingsval i det praktiska arbetet. Analysen omfattar även hur organisatoriska villkor och professionella normer påverkar bedömningarna.

Analysen har genomförts med en induktiv ansats där de identifierade temana därefter tolkats i relation till studiens teoretiska ramverk. De teman som framkommit tolkas i relation till studiens teoretiska ramverk, där symbolisk interaktionism används för att förstå hur riskbedömningar definieras och ges mening genom social interaktion. Medan teorin om gräsrotsbyråkrater som komplement bidrar till förståelsen av hur dessa tolkningar omsätts inom ramen för professionellt handlingsutrymme. Analysen beaktar hur bedömningar omtolkas i relation till nya situationer, interaktioner och ny information. Genom denna ansats skapas en fördjupad förståelse för hur riskbedömningar utvecklas i det uppsökande arbetet och hur dessa formas i relation till organisatoriska riktlinjer, professionella tolkningar och praktiskt handlande.

6.5 Etiska förhållningssätt

Studien utgår från Vetenskapsrådets forskningsetiska principer: informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Inom samhällsvetenskaplig forskning är dessa principer centrala för att skydda deltagarnas integritet och säkerställa att forskning genomförs på ett etiskt ansvarsfullt sätt (Bryman 2018, s. 170–171). Informationskravet innebär att deltagarna informeras om studiens syfte, genomförande och deras roll i forskningen. Samtliga deltagare informerades därför om studiens upplägg, att medverkan var frivillig samt att deltagandet när som helst kunde avbrytas (ibid, s. 170–171).

Samtyckeskravet innebär att deltagarna själva avgör om de vill medverka i studien. Informerat samtycke inhämtades därför innan observationerna (se bilaga 5) genomfördes av fältsekreterarna, vilket innebar att deltagarna aktivt godkände sitt deltagande (Bryman 2018, s. 171). Studiens fokus låg på fältsekreterarnas yrkesutövning, professionella bedömningar och arbetssätt, snarare än på de individer som påträffades i sig. Mot denna bakgrund inhämtades inget formellt samtycke från målgruppen. Observationerna genomfördes på allmän plats och studien utformades medvetet för att undvika

dokumentation av uppgifter som kunde uppfattas som känsliga eller kopplas till enskilda individer. I de fall ungdomar ställde frågor kring observatörernas närvaro informerades de muntligt om vilka vi var samt studiens syfte. Genom att rikta fokus mot interaktionens form och fältsekreterarnas professionella tolkningar dokumenterades inga integritetskänsliga eller personidentifierande uppgifter i materialet. Innan observationerna påbörjades tydliggjordes studiens fokus och observatörerna undertecknade sekretessblankett. Då observationerna genomfördes i öppna och offentliga miljöer där fältarbetarna utför sitt arbete krävdes inte informellt eller formellt tillstånd (Bryman et al. 2025, s.479). Samtidigt eftersträvades transparens, hänsyn och respekt för målgruppens integritet genom hela datainsamlingsprocessen. Konfidentialitetskravet innebär att deltagarnas identitet och personuppgifter skyddas. Samtliga deltagare anonymiserades och identifierbara uppgifter avlägsnades eller kodades. Detta var särskilt betydelsefullt då studien berör professionella bedömningar i arbete med barn och unga där känsliga uppgifter kan aktualiseras. Materialet har därför hanterats med särskild hänsyn till deltagarnas integritet i enlighet med forskningsetiska riktlinjer (ibid, s. 171–172).

Nyttjandekravet innebär att det insamlade materialet endast används för studiens forskningsändamål och inte delas med externa aktörer utanför forskningssammanhanget (Bryman 2018, s. 171–172). I studier som inkluderar deltagande observationer aktualiseras även ytterligare etiska överväganden. Observationer i professionella sammanhang kan innebära att forskaren tar del av känslig information eller situationer där integritetskänsliga uppgifter behandlas. Detta ställer krav på kontinuerliga etiska överväganden kring vad som dokumenteras och hur materialet hanteras. Det blir särskilt relevant i fältstudier där forskarens närvaro kan påverka både situationer och deltagare (ibid, s. 175–176).

Studien berör dessutom arbete med barn och unga i potentiellt utsatta och riskfyllda situationer, vilket innebär att särskild hänsyn behöver tas till frågor om sekretess och integritet. Fältsekreterares arbete omfattas bland annat av sekretessbestämmelser enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL), där uppgifter om enskildas personliga förhållanden som huvudregel skyddas (26 kap. 1 § OSL). Samtidigt föreligger en

anmälningsplikt enligt socialtjänstlagen, vilket innebär att yrkesverksamma är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden vid misstanke om att ett barn far illa (14 kap. 1 § SoL).

Ett särskilt etiskt övervägande gjordes gällande observationerna av de minderåriga och socialt utsatta personerna i de offentliga miljöer. Studien har därför utformats för att undvika dokumentation av uppgifter som kan kopplas till specifika individer såsom personliga kännetecken, kön eller annat som bedömdes känsligt. Detta säkerställdes genom att använda diktafon. Genom löpande etiska överväganden under forskningsprocessen har studien eftersträvat ett ansvarsfullt genomförande och etiskt förhållningssätt.

6.6 Kvalitetskriterier

Inom kvalitativ forskning används kriterier för att bedöma studiens kvalitet, däribland trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och bekräftbarhet (Bryman 2018, s. 465–470). Trovärdighet handlar om i vilken utsträckning studiens resultat och tolkningar uppfattas som trovärdiga och överensstämmer med den sociala verklighet som studeras. Detta kan stärkas genom exempelvis respondentvalidering och triangulering (ibid, s. 467–468). Överförbarhet avser i vilken utsträckning resultaten kan vara relevanta i andra sammanhang. För att möjliggöra detta betonas vikten av detaljerade och fylliga beskrivningar av den studerade kontexten (ibid, s. 468). Pålitlighet innebär att forskningsprocessens olika steg redovisas på ett tydligt och systematiskt sätt så att processen blir möjlig att följa och granska (ibid, s. 468–469). Möjlighet att styrka och konfirmera innebär att forskaren eftersträvar att resultaten grundas i det empiriska materialet snarare än i personliga värderingar eller antaganden (ibid, s. 470).

6.7 Reflektion

Kvalitativ forskning innebär att forskaren är delaktig i kunskapsproduktionen, vilket innebär att tolkningar och analys påverkas av forskarens perspektiv och förförståelse (Bryman 2018, s. 484). Samtidigt är den tolkande dimensionen central inom kvalitativ forskning eftersom den möjliggör förståelse för hur sociala fenomen skapas och ges mening i sitt sociala sammanhang. Studien har därför präglats av ett reflexivt förhållningssätt där

den egna rollen, närvaron och påverkan på tolkningar kontinuerligt har beaktats genom hela forskningsprocessen. En styrka i studien är användningen av deltagande observation och walk-along, vilket möjliggjorde en nära insyn i hur riskbedömningar utvecklas i praktiken genom social interaktion och situationsbundna bedömningar i realtid. Metoden skapade möjlighet att observera sådant som kan vara svårt att fånga genom enbart verbala beskrivningar, exempelvis kroppsspråk, social dynamik, relationella processer samt hur bedömningar och förhållningssätt förändrades i konkreta situationer.

Under observationernas gång utvecklades successivt en större närhet till fältet där närvaron efter en tid upplevdes som en naturlig del av verksamheten. Inledningsvis präglades observationerna av en mer passiv roll, särskilt i situationer där fältsekreterarna först etablerade kontakt med målgruppen. Detta var ett medvetet val för att inte påverka interaktionerna mer än nödvändigt och för att successivt kunna komma närmare det praktiska arbetet. Efter hand möjliggjordes en närmare positionering där fler nyanser i interaktioner, bemötanden och situationsbedömningar kunde uppmärksammas. Till en början präglades walk-alongen av att fältsekreterarna beskrev miljöerna, arbetssättet och de platser som besöktes. Efter en kort tid upplevdes dock deras agerande inte påverkas nämnvärt av närvaron, utan samspelet utvecklades successivt till ett mer naturligt och avslappnat arbetssätt.

Målgruppen, särskilt ungdomar med redan etablerade relationer till fältsekreterarna, visade initialt en tydlig nyfikenhet kring närvaron. Några ungdomar frågade vilka vi var och varför vi deltog under arbetspasset, vilket besvarades genom information om att en studie genomfördes om fältsekreterarnas arbete. Efter en kort stund återgick interaktionerna till ett mer naturligt och vardagligt samspel. Närvaron upplevdes inte påverka arbetet eller interaktionerna i någon större eller negativ utsträckning.

Närvaron i de konkreta situationerna möjliggjorde även en förståelse för sådant som hade varit svårt att fånga genom enbart intervjuer eller efterhandsbeskrivningar. Detta blev särskilt tydligt i situationer där ungdomar använde en grov jargong eller där interaktioner inledningsvis kunde uppfattas som konfliktfyllda. Genom att befinna sig på plats blev det möjligt att uppmärksamma kroppsspråk, tonläge, ömsesidighet, sarkasm och uttryck som

leenden i interaktionen, vilket bidrog till en mer nyanserad förståelse av situationernas sociala innebörd. Walk-along metoden möjliggjorde därav en närmare förståelse för hur fältsekreterarna tolkar och navigerar sociala situationer i realtid. Observationerna möjliggjorde även förståelse för hur samma beteende kunde få olika betydelse beroende på situationens sociala sammanhang.

Under observationerna framträdde även en tydlig social gemenskap mellan fältsekreterarna och delar av målgruppen, särskilt där det fanns en etablerad och nära relation. Interaktionerna präglades ofta av värme, igenkänning och ett avslappnat samspel, vilket bidrog till förståelsen för hur relationerna utvecklades genom kontinuerlig närvaro och återkommande kontakt i målgruppens vardagsmiljöer. Samtidigt finns begränsningar i studien. Observationerna genomfördes under ett begränsat antal tillfällen, ett arbetstillfälle om cirka sex timmar, vilket innebär att materialet endast fångar delar av fältsekreterarnas arbete och de situationer där risk aktualiseras. Samtidigt omfattade studien hälften av gruppens totala antal, vilket bidrar till att stärka studiens förståelse av verksamhetens praktiska arbete. Det innebär även att resultaten inte är statistiskt generaliserbara. Kvalitativ forskning syftar dock inte primärt till statistisk generalisering, utan till analytisk förståelse av sociala fenomen i specifika kontexter (Bryman 2018, s. 485). Studiens trovärdighet har eftersträövats genom en tydlig redovisning av metodval, urval, datainsamling och analysprocess, vilket möjliggör insyn i hur resultaten utvecklats. Genom att systematiskt analysera materialet och kontinuerligt relatera analysen till studiens teoretiska ramverk har studien eftersträvat en trovärdig och välgrundad analys.

7. Resultat

Resultaten visar att fältsekreterarnas riskbedömningar inte är statiska processer baserade på standardiserade manualer eller fasta kriterier. Istället utgör de en situerad, relationell och ständigt föränderlig process som sker i realtid. Risk får betydelse genom de meningsskapande processer som uppstår i mötet mellan fältsekreterare, ungdomar och den omgivande kontexten. Genom kontinuerlig närvaro utvecklar fältsekreterarna en djupgående situationskunskap, vilken gör det möjligt att bedöma händelser i relation till

kontext och tidigare mönster snarare än som isolerade fenomen. Riskidentifieringen är beroende av en kontinuerlig omtolkning, där förståelsen för individer och situationer ständigt omvärderas i takt med att ny information framkommer och relationer fördjupas.

För att få tillgång till den information som krävs för att kunna identifiera och bedöma risk använder fältsekreterarna olika strategier och tillvägagångssätt i sociala interaktioner. Strategierna används för att skapa förutsättningar för informationsinhämtning utan att relationen påverkas negativt eller att mötet uppfattas som kontrollerande.

- Tidigare detaljkunskap som "isbrytare": Fältsekreterarna använder detaljer från tidigare möten för att inleda samtal naturligt och avdramatiserat. Ett exempel är när de initierar kontakt med en äldre bostadslös person på Kolet genom att fråga om en specifik fysisk skada de kände till sedan tidigare, vilket direkt öppnar upp för vidare samtal.
- Indirekt informationsinhämtning: Istället för att gå rakt på sak när någon uppvisar ett avvikande beteende, används observation och indirekta frågor. När en ungdom satt ensam och isolerad på en gunga långt från gruppen, valde fältsekreterarna att avvakta och istället fråga en annan ungdom för att samla information, för att inte tränga sig på.
- Humor, lek och vardagliga ämnen: Ett av de allra vanligaste medlen är ett lättsamt och skämtsamt tilltal. Genom att integrera sig i ungdomarnas aktiviteter, till exempel genom att spela volleyboll eller skämta om fotbollsmatcher, sänks trösklarna. Detta bygger ett förtroende som leder till att ungdomar sedan självmant initierar kontakt för att berätta om svåra livssituationer eller be om råd.
- Fysisk positionering och anpassat kroppsspråk: Fältsekreterarna använder sin egen fysiska placering som ett informationssamlade verktyg. Vid ett möte med en uppgad person positionerar de sig så att de hade uppsikt och enkelt kunde lämna platsen, och undvek medvetet direktkontakt för att istället passivt kunna läsa av stämningen.

- Avgränsade rutinsamtal: Vid helt nya kontakter (som med basketspelande ungdomar) ställs korta rutinfrågor om namn och skola, varpå fältsekreterarna drar sig tillbaka. Detta sår ett frö för framtida informationshämtning.
- Den information som framkommer genom interaktionerna ligger vidare till grund för fältsekreterarnas bedömningar. Flera olika faktorer vägs då samman i förståelsen av situationen. En del aspekter framträder dock som särskilt betydelsefulla i hur risk identifieras och bedöms i praktiken.
- Relationens kvalitet och kontinuitet: Etablerade relationer är en grundförutsättning för att få insyn i målgruppens liv. Relationen fungerar även som en konkret handlingsresurs för att kunna avstyra, lugna och gränssätta i eskalerande situationer, eftersom fältsekreterarna då ses som legitima vuxna.
- Kroppsspråk, social respons och interaktion: Icke-verbala signaler är en primär bedömningsfaktor. Stor vikt läggs vid tonläge, om individer söker eller undviker kontakt, samt stämningen i en grupp (till exempel, spänd och uppjagad gentemot lättsam).
- Förändringar och avvikelser i sociala mönster: Eftersom bedömningarna bygger på situationskunskap, är förändringar en av de starkaste riskfaktorerna. Att ett beteende plötsligt bryter mot tidigare mönster, eller att en individ isolerar sig, tolkas som en stark indikator på att något inte stämmer.
- Organisatoriska direktiv, samverkan och "prioplatser": Risk tolkas inte bara lokalt på fältet, utan styrs även av information från chefer, skola och polis. Områden där det exempelvis skett sprängningar eller planeras oroligheter definieras som "prioplatser", vilket skapar en organisatorisk tolkningsram som styr fältsekreterarnas riskmedvetenhet och närvaro i specifika miljöer.

Nedan presenteras resultaten utifrån fem övergripande teman som har identifierats i det empiriska insamlade materialet. Dessa teman illustrerar stegvis hur fältsekreterarna arbetar med risk i realtid.

7.1 Relation som förutsättning för att identifiera risk

För att kunna identifiera risk och utföra sina arbetsuppgifter, behöver fältsekreterarna möta individer i de miljöer där de vistas. Det är genom relationer och relationsskapande som fältsekreterarna får tillgång till information som kan ligga till grund för att identifiera risk. Under observationerna framgick att fältsekreterarna var noggranna med att inte alltid initiera kontakt direkt, utan anpassade avstånd och tillvägagångssätt utifrån situation och målgrupp. Ett exempel på detta var vid besöket på Kolet, ett tillfälligt boende för bostadslösa, där två personer stod och väntade på att verksamheten skulle öppna. Fältsekreterarna inledde samtalet genom att fråga den ena personen om dennes hälsa, vilket indikerade att det tidigare funnits kontakt kring en fysisk skada som fältsekreterarna mindes. Situationen präglades av ett respektfullt och omsorgsfullt bemötande där personerna själva delade med sig av information om sitt mående och sin livssituation.

Senare under kvällen, vid multiplanen, mötte vi en större grupp barn och ungdomar. Några befann sig tillsammans med vuxna, andra spelade fotboll eller lekte i parken, medan en ungdom satt och gungade en bit bort. Fältsekreterarna blev direkt bemötta av glada barn och ungdomar som tilltalade dem vid namn och började skämta med dem. Samtalen präglades av en avslappnad och familjär ton där både humor och tidigare kännedom verkade skapa en naturlig kontakt mellan ungdomarna och fältsekreterarna. Under samtalen skämtade en ungdom med en av fältsekreterarna om en kommande fotbollsmatch mot laget som fältsekreterarna höll på. En av fältsekreterarna frågade även var ungdomens vän, som hen brukar umgås med, befann sig, varpå ungdomen svarade att vännen satt på gungan en bit bort. Situationen gav intryck av att fältsekreterarna sedan tidigare hade kännedom om ungdomarnas relationer och umgängesmönster.

Fältsekreterarna uppmärksammade genom observation att ungdomen på gungan satt avskilt från resten av gruppen och frågade därför en annan ungdom om situationen för att få en bättre förståelse. Genom den etablerade kontakten med ungdomsgruppen kunde de få information utan att direkt initiera kontakt med ungdomen på gungan. Efter att ha fått mer information valde de att fortsätta observera situationen på avstånd. Samtidigt tog en annan

ungdom initiativ till kontakt med en av fältsekreterarna och började berätta om sin livssituation samt uttrycka behov av hjälp och råd. Ungdomen och fältsekreterarna verkade sedan tidigare ha en etablerad kontakt, vilket framgick genom deras sätt att interagera och kommunicera med varandra. Situationen visade hur den etablerade kontakten och närvaron i miljön gjorde att ungdomar själva sökte upp fältsekreterarna och delade med sig av personlig information om sin situation. I mötet anpassade fältsekreterarna sitt bemötande genom att lyssna, ge ungdomen utrymme och rikta uppmärksamheten mot dennes situation.

Observatör 1: *“Har ni ungdomar och så som liksom aktivt söker ert stöd alltså om jag tänker om det är ja, men svåra hemförhållanden eller andra saker inom familjen som de liksom söker de upp.”*

Fältsekreterare 1: *“[...] själva ibland och vill prata med oss [...].”*

Fältsekreterare 2: *“Alltså ungdomar som vi ändå har fått liksom en bra connection där under kanske en period liksom gör vi [...] så gör ju vi en observation.”*

Efter att ungdomen lämnat platsen kallade fältsekreterarna på sin kollega och återgav innehållet i samtalet. Situationen synliggjorde betydelsen av observation och kontinuerlig informationsdelning i arbetet, där information från relationella möten låg till grund för en preliminär förståelse av ungdomens situation. Senare under kvällen, vid en grund- och gymnasieskola, mötte vi en grupp ungdomar som spelade volleyboll. Ungdomarna var sedan tidigare okända för fältsekreterarna. För att skapa kontakt började fältsekreterarna samtala med ungdomarna på ett avslappnat och humoristiskt sätt om bland annat gymnasieval, skola och vardagliga ämnen. De deltog även i volleybollspelet tillsammans med ungdomarna, vilket bidrog till att skapa en första kontakt och närvaro i gruppen.

7.2 Relation som tolkningsram för risk

Fältsekreterarnas tolkning av risk framstår som nära kopplad till tidigare erfarenheter, relationell kännedom och den aktuella situationens sociala dynamik. Under observationerna blev det tydligt att risk inte bedöms utifrån fasta kriterier, utan genom

kontinuerliga tolkningar och omtolkningar av kroppsspråk, stämningar och sociala signaler i de miljöer där fältsekreterarna rör sig.

Ett tydligt exempel på detta framträdde vid besöket på Kolet, där två personer initialt stod och väntade utanför verksamheten innan en tredje person anslöt sig. Fältsekreterarna initierade kontakt med de två första personerna genom ett respektfullt och lågmält bemötande. När den tredje personen anslöt sig förändrades dock situationen. Personen gick i cirklar, höll sig i närheten och gav genom sitt kroppsspråk intryck av att vara uppgjagad och inte vilja ha kontakt. Fältsekreterarna försökte därför inte initiera någon konversation med personen, utan respekterade avståndet och fortsatte fokusera på de två andra individerna.

Observatör 1: *“Nej precis, vi får hålla oss lite ifrån, men de står och pratar med några äldre hemlösa utanför hemlösas hus och frågar hur det är och pratar om socialen och deras dåliga hälsa.”*

Observatör 1: *“Den personen som anslöt pratar inte med fältsekreterarna, hen håller sig lite i bakgrunden.”*

Observatör 3: *“Hen kom in lite hårdhänt typ.”*

Observatör 1: *“Ja precis, hen vill inte ha kontakt med de, är våran upplevelse och de försöker inte heller prata med hen. De låter hen vara i bakgrunden.”*

Samtidigt anpassade fältsekreterarna sitt eget agerande i realtid utifrån hur situationen utvecklade sig och hur personen reagerade under interaktionen. De positionerade sig på ett sätt som gjorde det möjligt att snabbt lämna platsen vid behov och såg till att inte stå med ryggen mot personen. Riskbedömningen uttrycktes därmed inte verbalt, utan genom hur de läste av situationen och anpassade sitt kroppsspråk, avstånd och placering i miljön. Tidigare erfarenheter och relationell förståelse verkade här fungera som en tolkningsram för hur situationen skulle hanteras.

Liknande situationsbundna tolkningar framträdde senare under kvällen vid multiplanen. Till skillnad från Kolet präglades miljön här av en lättsam och social stämning där barn och ungdomar spelade fotboll, lekte och skämtade med fältsekreterarna. Samtalen handlade

bland annat om fotboll, skola och vardagliga situationer, och interaktionen präglades av humor och en avslappnad vuxennärvaro. Samtidigt förändrades dynamiken när två ungdomar senare tog kontakt med en av fältsekreterarna för att prata om sin framtid och behov av stöd. I dessa samtal blev bemötandet mer seriöst och lyssnande, trots att det skedde i samma miljö och under samma kväll.

Observatör 3: *“Fullt med massa barn och tjejer, killar, åtta, nio, tioåringar. Alla hälsar på fältarna glatt.”*

Observatör 2: *“Väldigt avslappnade möten, de sitter ner och har avslappnad stil och pratar mer med ungdomarna.”*

Observationerna visar hur fältsekreterarna kontinuerligt tolkar sociala situationer och anpassar sitt bemötande utifrån stämning, relationer och individers beteenden. Under kvällens gång beskrev fältsekreterarna även att de undviker miljöer där det nyligen skett sprängningar eller där maskerade personer och våldsamma situationer förekommer. De betonade att de ständigt “känner av” stämningen i olika miljöer och gör löpande bedömningar kring närvaro, avstånd och ingripande. Riskbedömning framstår därmed som en situationsbunden och relationell tolkningsprocess, där tidigare erfarenheter och sociala signaler blir centrala för hur situationer förstås och hanteras.

7.3 Relation som handlingsresurs i riskarbete

I det empiriska materialet framkommer att relationsskapandet inte enbart användes för att skapa kontakt eller samla in information, utan även fungerade som ett praktiskt verktyg i det förebyggande arbetet. Genom etablerade relationer kunde fältsekreterarna påverka situationer, dämpa konflikter och anpassa sitt arbete efter både individuella behov och gruppdynamik. Relationer framstod som en central del i hur risk hanterades i det praktiska arbetet. Under observationerna präglades fältsekreterarnas arbete av ett lågmält och lågaffektivt förhållningssätt, särskilt i situationer som hade potential att utvecklas till konflikter eller oro. Istället för att konfrontera ungdomarna, inta en auktoritär position eller moralisera, arbetade de genom närvaro, samtal och humor för att skapa lugn och trygghet i situationerna.

Vid flera tillfällen initierades vardagliga och relationsbaserade samtal om exempelvis ungdomarnas aktiviteter, fotbollslag eller andra vardagliga ämnen. Samtidigt observerade fältsekreterarna stämningen, dynamiken i gruppen och den omgivande miljön. Genom de etablerade relationerna kunde de närma sig situationer utan att interaktionen förändrades eller eskalerade. Relationerna möjliggjorde även påverkan på ungdomarnas rörelser och val av miljöer utan att tillsägelser eller tvång behövde användas. Under observationerna berättade fältsekreterarna att de i en del situationer försökte få ungdomar att lämna platser där de uppfattade att det fanns risk för konflikter eller oro. Detta skedde exempelvis genom att föreslå andra aktiviteter eller uppmuntra ungdomarna att förflytta sig till andra miljöer. Arbetssättet framstod som situationsanpassat och byggde i hög grad på att ungdomarna accepterade fältsekreterarnas närvaro och förslag.

Materialet visar även att relationerna skapade möjligheter till mer individanpassade insatser. Fältsekreterarna beskrev hur återkommande kontakt bidrog till kunskap om ungdomarnas vardag, sociala relationer och tidigare erfarenheter, vilket gjorde det möjligt att anpassa bemötandet efter individ och situation. Detta synliggjordes särskilt i situationer där ungdomar bemöttes olika beroende på tidigare relation, aktuell situation och behov. Flera möten präglades interaktionen av humor och skämtsamhet, medan andra situationer krävde ett mer stödjande och lugnt förhållningssätt. Observationerna visade även att närvaro i sig fungerade som en form av förebyggande arbete.

Fältsekreterarna betonade vikten av att röra sig i ungdomarnas miljöer med respekt för de individer de möter och beskrev arbetet som att "röra sig på deras arena".

Fältsekreterare 1: "Går åt båda håll, då är vi i deras arena där och vi är deras space, så vi måste respektera det."

Fältsekreterare 2: "[...] man ska inte tränga sig på och man ska inte tvinga fram en konversation, men kanske att det inte finns mer plats att [...]"

Fältsekreterare 2: "Ja, men start igång konversationen på andra sätt, ... liksom att man kanske börjar med humorn då och det kanske lätta på stämningen efter ett tag [...]"

Genom att regelbundet vistas i samma områden och arbeta långsiktigt i samma miljöer kunde relationer och igenkänning successivt byggas upp. Detta observerades vid flera tillfällen då ungdomar spontant hälsade på fältsekreterarna både till fots och från bilar när de rörde sig mellan olika områden. Interaktionerna präglades genomgående av en avslappnad och välkomnande ton. Resultaten visar därmed att relationer i fältarbete inte enbart fungerar som en väg till information om risk, utan även som en praktisk handlingsresurs genom vilken situationer kan påverkas, konflikter hanteras och förebyggande arbete bedrivs i vardagliga miljöer.

7.4 Organisatoriska villkor för relationellt riskarbete

Det relationella riskarbetet sker inte frikopplat från den organisatoriska kontext som fältsekreterarna verkar inom. Även om riskbedömningar i stor utsträckning aktualiseras möten med unga, närvaro och successivt relationsskapande, påverkas arbetet samtidigt av organisatoriska villkor såsom resurser, tidsutrymme, dokumentationskrav och möjligheter till samverkan. Dessa villkor påverkar både vilken information fältsekreterarna får tillgång till och vilka handlingsalternativ som blir möjliga i praktiken. Materialet visar att kontinuitet och närvaro utgör centrala förutsättningar för att kunna identifiera och förstå risk. Fältsekreterarna behöver återkommande kontakt med målgruppen för att kunna uppmärksamma förändringar i exempelvis stämning, umgänge och livssituation. Möjligheten att genomföra riskbedömningar framstår som beroende av att verksamheten skapar organisatoriskt utrymme för långsiktigt relationsskapande arbete. Ett alltför ärendestyrt eller akut orienterat arbetssätt riskerar i detta avseende att begränsa möjligheten att bygga hållbara relationer med målgruppen.

Denna utmaning förstärks av verksamhetens aktuella organisatoriska förutsättningar. I materialet framkommer det att fältsekreterarnas arbetsbelastning har ökat till följd av ett utökat organisatoriskt uppdrag. Utöver det traditionella uppsökande arbetet förväntas fältgruppen numera även rikta in sig på en äldre målgrupp, samt utföra nya specifika arbetsuppgifter i form av ungdomscoaching. Detta samtidigt som arbetsgruppen förblivit liten. Ett ytterligare organisatoriskt villkor rör fältsekreterarnas handlingsutrymme i

situationer där bedömningar behöver göras utifrån begränsad, skiftande eller ofullständig information. Detta kunde exempelvis handla om situationer där oro för ungdomar identifierades genom observationer, kontakt med föräldrar eller information från andra aktörer. Riskbedömningarna framstod här inte som en mekanisk tillämpning av fasta kriterier, utan som situationsbundna bedömningar där relationell kunskap vägdes mot organisatoriska riktlinjer och formella ansvarsfördelningar.

Även samverkan framstod som en central organisatorisk förutsättning för det relationella riskarbetet. Fältsekreterarnas bedömningar påverkades av vilken information som kunde inhämtas eller delas mellan exempelvis skola, socialtjänst, fritidsgårdar och polis. Informationen behövde samtidigt tolkas och hanteras inom ramen för sekretess och olika organisatoriska uppdrag. Identifiering av risk skedde inte enbart genom direkt kontakt med ungdomarna, utan också genom information från samverkansaktörer och organisatoriska sammanhang.

Observatör 1: *“Vi fick också uppgifter om att de har ett visst dokument som sammanställs utifrån ett samarbete som de har med polis och andra i Landskrona kommun.”*

Observatör 3: *“Där de deras uppgift är att rapportera varje lördag om vad de har sett.”*

Observatör 2: *“Och områden där dom tycker att det kan vara risk och det sammanställs sedan och skickas in då utan flera aktörer och sammanställs och sen så organiserar de sina arbetsveckor utifrån det här dokumentet så att deras riskbedömningar.”*

Resultaten visar sammantaget att relationellt riskarbete både möjliggörs och begränsas av organisatoriska villkor. Riskbedömningar framstår som beroende av närvaro, samtidigt som närvaro i sig kräver organisatoriskt utrymme. Risk förstås därav inte som något som finns hos individen i sig, utan som något som synliggörs, tolkas och hanteras genom fältsekreterarnas situerade arbete inom organisatoriska ramar.

7.5 Kontinuerlig omtolkning

Empirin visar att riskbedömningar i fältarbete inte framstår som statiska eller färdiga bedömningar, utan som något som kontinuerligt omtolkas i takt med att ny information

tillkommer om situationer, relationer och individer. Fältsekreterarnas förståelse av risk förändras genom återkommande interaktioner med målgruppen, där nya erfarenheter och intryck successivt kan förstärka, nyansera eller förändra tidigare bedömningar. Risk framstår som något dynamiskt och situationsbundet snarare än som en fast kategori.

Materialet visar även att ungdomars beteenden och livssituationer inte tolkas isolerat, utan förstås i relation till kontext, tidigare erfarenheter och etablerade relationer. Ett beteende som för en utomstående kan uppfattas som riskfyllt kunde av fältsekreterarna ges en annan betydelse utifrån deras kunskap om individen och situationen som helhet. Bedömningarna förändrades dessutom kontinuerligt beroende på exempelvis förändringar i mående, skolnärvaro, umgänge eller konflikter. Riskbedömningarna framstod därför som beroende av långsiktig kontakt, kontinuerlig informationsinhämtning och återkommande relationella möten.

Omtolkningsprocessen blev särskilt tydlig i situationer där fältsekreterarna fick tillgång till ny information genom spontana samtal, observationer eller återkommande kontakt med ungdomarna. Tidigare antaganden kunde därför förändras över tid, där situationer som initialt uppfattades som allvarliga senare kunde framstå som mindre problematiska, medan andra situationer successivt uppfattades som mer oroande.

Observatör 3: *“Och nu såg ni att du var ungdomar som det fanns vid här utanför på vägen, här nu och då bestämde ni er nu för att ni skulle åka ner hit och kolla.”*

Fältsekreterare 2: *“Ja precis så, ja, så att det får bara de tar lite lugnare här kanske.”*

Fältsekreterare 1: *“Ska vi se.”*

Fältsekreterare 2: *“Ja.”*

Observatör 3: *“Vi var på väg till ett ställe till en skola där det brukar hänga mycket ungdomar och på vägen dit så noterar fältarbetarna att det rör sig barn utanför en lokal och vi åker dit istället då de gör den bedömningen där och då [...]”*

Risk framstod därför inte som något som kunde observeras direkt, utan som något som successivt gavs mening genom professionella tolkningar och erfarenheter. Empirin visar även att relationen till målgruppen hade stor betydelse för denna omtolkningsprocess. I

takt med att långvariga och förtroendefulla relationer etablerades fick fältsekreterarna tillgång till annan information än vid en första kontakt. Riskbedömningar kunde således inte reduceras till enskilda handlingar eller observerbara situationer, utan utvecklades genom kontinuerlig kontakt och relationellt arbete över tid.

Den kontinuerliga omtolkningen i realtid präglas samtidigt av osäkerhet. Fältsekreterarna behövde ofta agera utifrån begränsad eller skiftande information och samtidigt göra bedömningar i föränderliga situationer. Riskarbetet framstod därför inte som en linjär process där information leder till färdiga beslut, utan som en fortlöpande tolkningsprocess där bedömningar kontinuerligt omprövas i relation till nya situationer, erfarenheter och organisatoriska villkor. Resultaten visar sammantaget att kontinuerlig omtolkning utgör en central del av fältsekreterarnas praktiska riskarbete. Förståelsen av risk utvecklas och omförhandlas fortlöpande genom relationer, erfarenheter och professionella tolkningar i mötet med målgruppen.

8. Analys

I detta kapitel analyseras studiens empiriska material utifrån studiens teoretiska ramverk samt tidigare forskning. Analysen tar sin utgångspunkt i de observationer som gjorts av fältsekreterarnas interaktioner, handlingar och egna ord som framkom under den deltagande observationen. Fokus för observationen ligger i både hur fältsekreterarna gör och hur riskbedömningar skapas, tolkas och omsätts i praktiken genom sociala interaktioner och situationsbundna bedömning på fältet.

Analysavsnittet är strukturerat utifrån de teman som tidigare har presenterats i resultatkapitlet och vad som framgick utifrån den insamlade empirin. Detta möjliggör en djup analys av hur identifiering och bedömningar av risk framträder i det praktiska fältarbetet, samt hur det formas i relation till interaktion, relationsskapande, organisatoriska villkor och professionellt handlingsutrymme. Genom en tematisk analys visas hur bedömningar av risk inte framstår som en statisk process utan som en dynamisk och relationell tolkningsprocess där vetskap och förståelse för situationer hela tiden

förändras, omförhandlas och utvecklas mellan fältsekreterare, målgruppen och utifrån den sociala och situationella kontexten.

8.1 Relation och informationsinhämtning i riskidentifiering

I fältsekreterarnas arbete framstår risk inte som en objektiv eller statisk egenskap hos en individ, utan som en föränderlig innebörd som skapas i social interaktion. Identifiering av risk vilar på en förutsättning om kontinuerlig närvaro, där fältsekreterarna genom vardagliga möten ackumulerar vad Larsen et al. (2025) benämner som situational knowledge (s. 1860). Denna situationskunskap innebär en förmåga att navigera i osäkra miljöer genom att sätta aktuella observationer i relation till tidigare erfarenheter av individer och grupper. Denna process fördjupas av Bäckström Olofsson et al. (2025) som visar hur just det rutinmässiga arbetet skapar den referensram som krävs för att överhuvudtaget kunna identifiera avvikande beteenden i sociala mönster samt "risk" beteenden (s. 624-632).

Analysen visar att riskbedömningen i praktiken fungerar som en komparativ process. Under en observation vid en lekplats blev det tydligt att en ungdom som satt ensam på en gunga identifierades som potentiell risk, inte på grund av handlingen i sig, utan för att beteendet avvek från individens etablerade sociala mönster. Under en observation vid en lekplats blev det tydligt att en ungdom som satt ensam på en gunga identifierades som potentiell risk, inte på grund av handlingen i sig, utan eftersom beteendet avvek från individens etablerade sociala mönster. Ur ett symboliskt interaktionistiskt perspektiv kan detta förstås genom begreppet definition av situationen, där handlingars betydelse formas genom aktörers tolkningar snarare än genom objektiva egenskaper hos situationen (Trost & Levin 2018, s. 13–14). Identifieringen av risk bygger därmed på fältsekreterarens förmåga att uppmärksamma avvikelser från tidigare observerade beteenden och relationella mönster. Bedömningen grundas inte enbart på tidigare kunskap, utan på en kontinuerlig tolkningsprocess där ny information fortlöpande sätts i relation till tidigare erfarenheter. Förståelsen av individens situation är därför inte statisk, utan omformas successivt genom nya observationer och interaktioner (Trost & Levin 2018, s. 73–77).

Detta medför att det relationella arbetet får en dubbel funktion: det är både ett mål (att skapa trygghet) och ett epistemiskt verktyg för informationshämtning. Medan akuta risker, såsom kraftig drogpåverkan, kan identifieras genom direkt observation, kräver subtila risker, som framväxande social utsatthet eller förändrade attityder, en etablerad tillit. Genom informella samtal vid exempelvis multiplanen, där humor och ett avslappnat tonläge dominerar, delas information som sannolikt hade undanhållits i formella myndighetskontexter. Mesinovic Klecina et al. (2024, s. 800-804) understryker att professionella riskbedömningar inom socialt arbete i hög grad utvecklas genom just denna typ av löpande interaktion snarare än genom standardiserade bedömningsunderlag (s. 800-804). Detta ligger även i linje med Basic (2018, s. 195), som betonar betydelsen av återkommande *face-to-face*-möten i fältsekreterarnas arbete. Genom direkt interaktion och kontinuerlig närvaro skapas förutsättningar för att utveckla relationer, förstå individers situation och uppmärksamma förändringar som kan få betydelse för avvikande beteende och riskbedömningar. Relationen fungerar därför som en förutsättning för att få insyn i de livsvärldar där risker annars förblir dolda, vilket stämmer överens med Tullbergs och Vaughons (2025, s. 800-801) beskrivning av hur kommunikation och bedömning är oskiljaktiga processer

Vidare framgår det att fältsekreterarna genomför riskbedömningar i realtid. Vid observationen på Kolet valde fältsekreterarna att inte initiera kontakt baserat på individens kroppsspråk och fysiska positionering. Genom linsen av symbolisk interaktionism kan dessa signaler förstås som *signifikanta symboler* (Engdahl & Larsson, 2025, s. 119–122) som tolkas för att avgöra individens tillgänglighet och mående. Riskbedömningen sker inte som en efterföljande analys av insamlade data, utan är en fortlöpande tolkningsprocess som sker parallellt med interaktionen. Som Andershed och Andershed (2019, s. 17-18) poängterar, vilar den professionella bedömningen på en sammanvägning av tonläge, dynamik och social respons.

Sammanfattningsvis kan riskidentifiering i det uppsökande arbetet förstås som en dynamisk förhandlingsprocess. Risk är inte en neutral observation utan resultatet av en aktiv tolkningsprocess där mening skapas i mötet mellan fältsekreteraren och individen.

Genom att dessutom äga kunskap om normalbilden i en miljö kan fältsekreterarna agera preventivt på subtila förändringar innan de eskalerar till akuta problem. Vi ser att riskbedömning och relation är sammanflätade, och utgör det informella samtalet den mest effektiva metoden för att identifiera komplexa risker som standardiserade verktyg tenderar att missa. Riskbedömningen i fältarbete är på så sätt en föränderlig process, där professionella bedömningar kontinuerligt anpassas utifrån den sociala kontexten och relationen till individen.

8.2 Relationella tolkningar av risk

Risk framträder som relationellt och situationsbundet snarare än som en objektivt fastställd kategori. Bedömningarna utvecklas således inte genom fasta eller neutrala kriterier, utan genom fortlöpande tolkningar där situationers innebörd förändras beroende på kontext, tidigare erfarenheter och den professionellas förståelse av situationen. Materialet visar att samma situation kan förstås olika beroende på hur fältsekreterarna uppfattar individers beteenden, relationer och situationens möjliga utveckling. Detta bekräftar forskning som betonar att skillnader i bedömningar primärt härrör från hur riskfaktorer värderas och ges mening i den specifika praktiken framför standardiserade mallar (Ejrnæs & Moesby-Jensen 2023, s. 75-79; Mosteiro et al. 2018, s. 171).

Ett centralt analytiskt fynd rör hur professionell osäkerhet hanteras genom kollektiv konsensus. När kollegor gör motstridiga bedömningar av en hotfull situation prioriteras den mest försiktiga tolkningen, att lämna platsen, oavsett om risken är objektivt verifierbar. Detta kan förstås genom symbolisk interaktionism, där situationens innebörd formas genom de tolkningar som görs i interaktionen och får konsekvenser för hur individer handlar i situationen (Trost & Levin 2018, s. 13-14). Riskbedömningarna grundas inte enbart i konkreta händelser eller uttalade hot, utan i hur fältsekreterarna tolkar kroppsspråk, rörelsemönster och sociala spänningar i stunden, vilket samtidigt påverkar hur de väljer att agera. Tolkningen av situationen blir sålunda inte slutgiltig, utan kan omförhandlas och omtolkas i takt med att nya signaler framträder eller tidigare information får en förändrad betydelse i den aktuella kontexten. I interaktionen innefattar

detta, så kallad *sensemaking*, som talar om hur den fysiska miljön och affekterna lätt förbises i menings- och relationsskapandet (Robson 2020, s. 1205-1206). I fältet återkommer detta perspektiv flera gånger under observationen, där fältsekreterarna använde sig utav *sensemaking* under relationsskapandet med de olika målgrupperna, där de inte bara fokuserade på det kognitiva eller språkliga, utan även fysiska aspekter, miljön och andra affekter.

Dessutom framträder relationer som en central förutsättning för hur fältsekreterarna kan förstå och tolka individers situationer. Vid observationen på Kolet möjliggjorde tidigare kännedom om en individs fysiska hälsa att samtalet kunde inledas på ett omsorgsfullt och inte kontrollerande sätt. Den etablerade relationen skapade därmed förutsättningar för att personen skulle dela information om sin situation. Samtidigt synliggjordes att relationellt arbete också innefattar bedömningar kring när kontakt bör avstås från. Att tolka en individs avståndstagande som en legitim signal, snarare än som ett misslyckande, är en del av vad Ferguson et al. (2020) kallar "holding relationships" (s. 220-221). Det analytiska värdet ligger här i förmågan att balansera närvaro med etisk distans för att bevara relationens långsiktiga kontinuitet.

I miljöer där ungdomar primärt umgås, exempelvis vid multiplanen, riktas riskbedömningen i högre grad mot den sociala dynamiken i miljön snarare än mot enskilda individer. Fältsekreterarnas legitimitet bygger inte här främst på formell auktoritet, utan på deras förmåga att skapa relationer genom humor, närvaro och ett avslappnat bemötande för att navigera i ungdomarnas livsvärld. Gränssättning integreras sömlöst i det sociala spelet; genom att anpassa en tillsägelse till situationens rådande tonläge bibehålls den relationella alliansen samtidigt som den professionella rollen tydliggörs. Detta relaterar till teorin om social interaktion där Engdahl och Larsson (2025) poängterar att den sociala ordningen skapas genom samspel mellan språk, kroppsspråk och andra sociala uttryck (s. 119-120). Fältsekreterarnas bemötande visar således hur relationsskapande och gränssättning inte framstår som motsatser, utan ömsesidigt beroende delar av det uppsökande arbetet.

När relationen är tillräckligt befäst sker en förskjutning där ungdomarna själva tar initiativ till stöd och vägledning. Detta visar att det uppsökande arbetet skapar en unik arena för tidig upptäckt som inte ryms inom den formella socialtjänstens väntrum. Genom att vara närvarande i ungdomarnas egna miljöer kan fältsekreterarna fånga upp subtil problematik innan den eskalerar till konkreta risker (Lloyd et al. 2024, s. 1124-1126). Riskbedömningen styrs mer av den professionellas "definition av situationen" än av externa riskfaktorer. Detta gör den personliga erfarenheten och kollegial samverkan till de primära riskbedömningsverktygen. Dessutom fungerar relationen som ett filter som avgör vilken information som blir tillgänglig. En stark relation sänker tröskeln för informationsutbyte, medan brist på tillit försvårar upptäckten av risker. Fältobservationerna visar även på att auktoritet i fältarbete inte är statisk utan situerad. Den skapas genom att fältsekreterarna framgångsrikt avkodar och anpassar sig till den specifika miljöns sociala koder, vilket är en förutsättning för att riskbedömningen över huvud taget ska kunna genomföras.

8.3 Relation som handlingsutrymme

Fältsekreterarnas handlingsutrymme framstår i materialet som relationellt producerat snarare än organisatoriskt givet. Som gräsrotsbyråkrater navigerar fältsekreterarna i ett spänningsfält där det formella uppdraget ska omsättas i komplexa, oreglerade miljöer (Lipsky 2010, s. 29-33). Analysen visar att det praktiska handlingsutrymmet, det vill säga möjligheten att ingripa, styra eller stödja, expanderar i takt med att relationen till målgruppen fördjupas. Relationen fungerar som en kunskapsmässig och taktisk resurs, eftersom den påverkar både vilken information som blir tillgänglig och vilken påverkan som accepteras av de unga. Handlingsutrymmet framträder följaktligen som något som ackumuleras över tid genom återkommande interaktioner, snarare än som en fast organisatorisk förutsättning.

Detta handlingsutrymme förutsätter en högre grad av interaktionell lyhördhet. Genom att växla mellan humor, lågaffektivt bemötande och ett mer formellt vuxet tilltal anpassar fältsekreterarna sin position i realtid (Trost & Levin 2018, s.13-14). Förmågan att läsa av sociala signaler såsom kroppsspråk, tonläge och interaktionens dynamik blir central för att

kunna tolka situationens innebörd och omsätta den i handling. Handlingsutrymmet förutsätter samtidigt en kontinuerlig omtolkning av situationen, där fältsekreterarna fortlöpande behöver omvärdera både sitt eget agerande och hur situationens innebörd utvecklas under interaktionen. Handlingsutrymmet blir på så vis beroende av en förmåga att tolka sociala signaler i interaktion och omsätta dem i handling (Engdahl & Larsson 2025, s. 77-78). Analysen synliggör att handlingsutrymmet i praktiken handlar om att kunna utöva professionellt omdöme utan att situationen eskalerar eller uppfattas som ensidigt kontrollerande (Skjesol et al, 2026, s. 5-6). Samtidigt framträder kontroll i dessa sammanhang främst som en form av social reglering genom närvaro och samtal snarare än formella ingripanden.

Vidare tydliggörs att handlingsutrymmet har en situationsbunden dynamik, vilket blir tydligt i mötet med nya kontra etablerade kontakter. I nya möten, såsom vid grund- och gymnasieskolan, används handlingsutrymmet till situationsanpassad återhållsamhet. Genom att ställa avvägda frågor och stanna en kortare tid, skapas en grund för framtida tillit utan att inkräkta på ungdomarnas sociala territorium (Skjesol et al. 2026, s. 5-6; Lloyd et al. 2024, s. 1124-1126). Här är handlingsutrymmet synonymt med förmågan att balansera närvaro och distans (Wallander & Molander, 2014, s. 1-2). Legitimiteten i dessa situationer vinnas genom att fältsekreterarna respekterar de ungas egna arenor, vilket i förlängningen ger en unik inblick i deras vardagsliv (Lloyd et al. 2024, s. 1124-1126).

I kontrast till detta möjliggör etablerade relationer ett mer direkt handlingsutrymme. Vid observationen av konflikten kring en sparkcykel kunde fältsekreterarna ingripa med en tydlig men lugn gränssättning som accepterades av ungdomarna just på grund av den tidigare kännedom de hade om varandra. Detta illustrerar övergången från *law in books* (formella direktiv) till *law in action* (praktisk tillämpning), där socialtjänstens uppdrag förhandlas och ges mening i den konkreta interaktionen (Baier, Svensson & Nafstad 2018, s. 16, 19-20). Gränssättningen blir här en del av en pågående dialog snarare än en extern sanktion. Analysen blottlägger att det relationella arbetet rymmer en paradoxal form av mjuk social kontroll. Fältsekreterarnas närvaro innebär att ungdomars beteenden ständigt observeras och korrigeras, men kontrollen döljs i det informella samtalet och den

ömsesidiga tolkningen (Engdahl & Larsson 2025, s. 119-122). Genom det professionella handlingsutrymmet omsätts det formella uppdraget i en praktik som i hög grad bygger på relationsskapande, närvaro och situationsanpassade bedömningar snarare än formell kontroll och ingripanden (Lipsky 2010, s. 13–15).

Sammanfattningsvis visar analysen att det professionella handlingsutrymmet inte är statistiskt utan ackumuleras över tid. Ju starkare det relationella kapitalet är, desto större blir fältsekreterarens möjlighet att utöva direkt påverkan utan att förlora sin legitimitet. I nya kontakter består handlingsutrymmet primärt av förmågan att avstå från kontroll. Denna återhållsamhet är en analytiskt grundad handling för att möjliggöra framtida interventioner. Genom *law in action* upplöses dikotomin mellan stöd och kontroll. Relationen blir det verktyg som gör att social kontroll kan utövas i form av omsorg, vilket gör fältarbetet till en intressant och unik arena för tidig och icke-konfrontativ prevention. Handlingsutrymmet vilar på en mikrosociologisk kompetens; det är fältsekreterarnas förmåga att avkoda situationens "språk", som avgör om ett ingripande betraktas som ett stöd eller ett övertramp.

8.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker

Riskbedömningar i det uppsökande arbetet formas inte enbart i det direkta mötet med individer, utan inom organisatoriska strukturer som påverkar var, hur och för vem risk uppmärksammas. Materialet visar att riskidentifiering sker genom ett samspel mellan fältsekreterarnas direkta observationer och de förväntningar samt prioriteringar som etableras genom kommunala riktlinjer och samverkansstrukturer. Genom fastställandet av så kallade "prioplatser" definierar organisationen vilka miljöer som ska betraktas som särskilt riskfyllda, vilket innebär att fältsekreterarnas närvaro redan från början styrs av en institutionell lägesbild. Risk framstår på så sätt inte som något neutralt identifierat i stunden, utan som något som delvis är organisatoriskt fördefinierat.

Križ & Skivenes (2013) visar att variation i riskbedömningar inte enbart handlar om vilka riskfaktorer som uppmärksammas, utan hur dessa tolkas inom organisatoriska och samhälleliga kontexter (s. 1863). Detta blir tydligt i studiens material, där fältsekreterarnas

riskidentifiering formas genom samspel mellan egna observationer, organisatoriska prioriteringar och information från samverkande aktörer. Risk framträder därmed inte som en självklar egenskap hos individer eller miljöer, utan som ett resultat av kontinuerlig tolkningsprocess där organisatoriska villkor påverkar vad som uppfattas som risk. Riskbedömningarna kan därför förstås som ett resultat av samspelet mellan professionella tolkningar, relationellt informationsinhämtande och de organisatoriska villkor inom vilka bedömningarna görs.

Detta kan även förstås genom Tullberg och Vaughon (2025) begrepp *decision-making ecology*, där professionella bedömningar formas i relation till organisatoriska ramar, resurser och informationsflöden. Samverkan mellan polis, skola och fritidsverksamheter fungerar här som ett kunskapsnätverk där information om konflikter, mående och social oro cirkulerar mellan aktörer. Analysen visar även att riskbedömningar utvecklas kollektivt snarare än individuellt. När flera verksamheter delar samma orosbild stärks och legitimeras tolkningar av risk, vilket påverkar vilka miljöer och individer som prioriteras i det förebyggande arbetet. Dessa tolkningar framstår dock inte som statiska, utan förändras genom ett fortgående informationsutbyte där tidigare förståelser kan förstärkas, nyanseras eller omtolkas utifrån nya observationer och erfarenheter.

Fältsekreterarnas roll som gräsrotsbyråkrater blir samtidigt tydlig i spänningen mellan organisatoriska krav och begränsade resurser (Lipsky 2010, s. 29-33). Ett stort geografiskt område och en utökad målgrupp innebär att verksamheten ständigt behöver prioritera mellan olika miljöer och situationer. Handlingsutrymmet handlar därför inte enbart om möjligheten att agera, utan också om nödvändigheten att välja bort. Detta påverkar direkt vilka risker som synliggörs och vilka som förblir utanför organisationens uppmärksamhet. Tid och kontinuitet framträder därför som centrala villkor för att kunna bygga de relationer som krävs för att utveckla den situationskunskap verksamheten efterfrågar. När dessa resurser begränsas blir riskbedömningarna i högre grad beroende av snabba och situationsbundna avvägningar snarare än långsiktig relationsbaserad kartläggning (Mesinovic Klecina et al. 2024, s. 797-798).

Ur ett rättssociologiskt perspektiv synliggörs här spänningen mellan *law in books* och *law in action*. Medan organisatoriska riktlinjer, prioriteringar och prioplatser representerar verksamhetens formella styrning, präglas det praktiska fältarbetet av situationsanpassade bedömningar och kontinuerliga omtolkningar i mötet med sociala verkligheter (Banakar 2020, s. 33-35; Baier et al. 2018, s. 16). Analysen visar att fältsekreterarnas kartläggande arbete, exempelvis genom att uppmärksamma förändrade rörelsemönster och sociala dynamiker, samtidigt bidra till att forma nya organisatoriska lägesbilder. Det uppsökande arbetet fungerar inte enbart som en tillämpning av organisatoriska prioriteringar, utan också som en praktik som producerar det kunskapsunderlag som framtida prioriteringar bygger på.

Samtidigt framträder en central rättssociologisk problematik i att riskbedömningarna i hög grad vilar på professionellt omdöme och erfarenhetsbaserade tolkningar snarare än standardiserade modeller (Andershed & Andershed 2019, s. 17-18). Denna flexibilitet är en förutsättning för att kunna hantera komplexa och föränderliga situationer i fält, men innebär också att bedömningar riskerar att variera mellan olika professionella och situationer (Mosteiro et al. 2018, s. 170-173). Det blir tydligt att samma flexibilitet som möjliggör situationsanpassat stöd också kan skapa ojämlikhet i vilka ungdomar som uppmärksammas och vilka insatser som aktualiseras.

Ur ett top-down-perspektiv innefattar lagstiftningen och de organisatoriska målen (*law in books*) de formella ramar som styr fältsekreterarnas arbete, exempelvis genom organisatoriskt definierade "prioplatser" (Banakar 2020, s. 33-35). Samtidigt synliggör ett bottom-up-perspektiv (levande rätt) hur fältsekreterarna kontinuerligt tolkar, omtolkar och anpassar dessa ramar utifrån situationskunskap och de behov som uppstår i praktiken (Banakar 2020, s. 33-35; Larsen et al. 2025, s. 1860). Som gräsrotsbyråkrater omsätter fältsekreterarna lagen genom sitt professionella handlingsutrymme i konkreta situationer (*law in action*) (Baier, Svensson & Nafstad 2018, s. 16). Det framträder på så sätt att riskidentifiering i det uppsökande arbetet inte enbart är en reaktiv praktik, utan en organisatoriskt formad process där samverkan, prioriteringar och resursfördelning påverkar vilka risker som blir synliga. Fältsekreterarnas observationer fungerar samtidigt

som ett centralt underlag för organisationens förståelse av social oro och lokala förändringar. Därför blir det uppsökande arbetet en länk mellan vardagliga sociala situationer och kommunens övergripande brottsförebyggande- och trygghetsskapande arbete.

8.5 Handlingsutrymme under organisatoriska begränsningar

Ett tydligt exempel på gräsrotsbyråkratens dilemman framträder i spänningsfältet mellan lagstadgade uppdrag och organisatoriska villkor på både lokal och myndighetsövergripande nivå (Lipsky 2010, s. 161, 212–213). Fältsekreterarnas arbete styrs övergripande av socialtjänstlagen och Lagen om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete, vilka ger dem i uppdrag att arbeta trygghets- och relationsskapande med barn och unga. Empirin visar samtidigt att verksamheten förväntas utöka sitt arbete till att även omfatta äldre bostadslösa individer samt nya arbetsuppgifter i form av ungdomscoaching. Detta sker parallellt med begränsade organisatoriska resurser och en liten arbetsgrupp. Även om dessa satsningar syftar till att stärka det trygghetsskapande arbetet och erbjuda mer stöd till utsatta grupper, identifieras en risk med att arbetsbelastningen ökar i en omfattning som inte motsvaras av tillgängliga resurser och personal. Detta kan i sin tur påverka arbetet och begränsa möjligheterna att bedriva ett långsiktigt och relationsbaserat arbete med den målgrupp verksamheten är avsedd för. Analysen synliggör hur organisatoriska beslut och resursfördelning får direkt betydelse för vilka former av relationsskapande och förebyggande arbete som blir praktiskt möjliga att upprätthålla i verksamheten. Begränsade resurser påverkar samtidigt möjligheten till kontinuerlig omtolkning, eftersom upprepade möten och långsiktig närvaro utgör centrala förutsättningar för att omvärdera tidigare bedömningar och upptäcka förändringar över tid.

Ur Lipskys (2010) perspektiv kan detta förstås som en klyfta mellan de organisatoriska förväntningarna på högkvalitativt relationsarbete och vad som faktiskt är genomförbart. När målgruppen breddas och arbetsuppgifterna blir fler, transformeras handlingsutrymmet från att vara en möjlighet till flexibilitet till att bli en överlevnadsmekanism för prioritering (Lipsky 2010, s. 14). Fältsekreterarna tvingas använda sitt professionella omdöme för att

avgöra var deras närvaro gör "störst nytta", vilket innebär att stora delar av det uppsökande arbetet i praktiken blir bortvalt (ibid., s. 14-15). Denna dynamik bekräftar att organisatoriska villkor inte bara ramar in arbetet, utan i grunden styr vilka bedömningar som blir möjliga för att göra (Tullberg & Vaughn 2025, s. 795-797).

Detta medför en allvarlig risk för det relationsbaserade arbetets fundament: kontinuiteten. Lloyd et al. (2024) understryker att hög arbetsbelastning och fragmenterade krav försvårar upprätthållandet av de tillitsfulla relationer som krävs för effektiv prevention. För fältsekreterarna innebär detta att den tidskrävande processen att vinna ungas förtroende offras till förmån för administrativa eller akuta behov. Analysen synliggör att riskbedömningar i fältarbetet inte är rena kliniska iakttagelser, utan i hög grad är konsekvenser av resursmässiga begränsningar, man ser helt enkelt bara de risker man har tid att möta.

Sammanfattningsvis visar analysen att när en organisation expanderar uppdraget utan att öka resurserna, sker en oavsiktlig nedprioritering av det långsiktiga relationsskapandet. Handlingsutrymmet används då för att hantera resursbrist snarare än för att optimera det sociala stödet. Det faktum att fältsekreterarna tvingas välja bort miljöer utgör i sig en form av riskbedömning. De ungdomar som befinner sig i de "bortvalda" miljöerna osynliggörs för socialtjänsten, vilket skapar blindade fläckar i kommunens lägesbild. När en del miljöer väljs bort påverkas inte enbart möjligheten till relationsskapande arbete, utan även organisationens kunskap om vilka former av social oro som verksamheten inte hinner närvara i riskerar att falla utanför den organisatoriska lägesbilden. Det relationsbaserade och flexibla arbetssättet som kännetecknar fältarbete kan samtidigt göra verksamheten särskilt känslig för organisatoriska omprioriteringar och resursbegränsningar. Eftersom arbetet är svårare att kvantifiera än formell myndighetsutövning, riskerar det att bli den post som får ge vika när nya behov uppstår (Lloyd et al. 2024). I en pressad organisation reduceras den tillitsfulla relationen från att vara ett metodiskt verktyg till att bli något som bara hinns med "i mån av tid". När kontinuiteten begränsas försvåras samtidigt möjligheten att identifiera risker i ett tidigt skede, eftersom det relationsbaserade arbetet bygger på återkommande närvaro och långsiktig tillit.

9. Slutsats

Syftet med studien var att undersöka hur fältsekreterare i Landskrona stad, inom det uppsökande arbetet tolkar och bedömer risk i konkreta situationer i realtid, samt vilka faktorer som ges betydelse i dessa bedömningar. Studiens resultat visar att riskbedömningar i fältarbete inte framstår som en avgränsad eller standardiserad process där risk identifieras genom fasta indikatorer eller förutbestämda kriterier. Förståelsen av risk utvecklas istället successivt genom social interaktion, kontinuerlig närvaro, bedömning och tillgång till ny information om individer, relationer och situationer. En utmaning i fältsekreterarnas uppsökande arbete är att de kräver tid, kontinuitet och närvaro samtidigt som arbetet ska verka inom organisatoriska ramar där resurser, prioriteringar och arbetsuppgifter begränsas. I studiens material blir detta särskilt tydligt där fältsekreterarnas möjlighet att identifiera och bedöma risk är nära kopplat till den relation de har med målgruppen och där återkommande möten skapar förståelse om individer, miljöer och grupper. Denna kunskap behövs för att kunna urskilja avvikelser, tolka situationer och förstå sammanhang.

Utifrån studiens resultat kan frågeställningarna besvaras genom att fältsekreterares riskbedömningar förstås som en situationsbunden och kontinuerligt pågående process där risk inte identifieras endast genom fasta kriterier, utan utvecklas genom social interaktion, relationer och fortlöpande informationsinhämtning. De faktorer som ges betydelse i dessa bedömningar utgörs främst av relationell kunskap, förändringar i individers beteenden och sociala sammanhang samt organisatoriska villkor som påverkar möjligheten att vara närvarande och skapa kontinuitet. En central slutsats i studien är att fältsekreteraren befinner sig i ett gränsland mellan olika funktioner och uppdrag. De förväntas samtidigt skapa tillit, etablera relationer, identifiera risk och agera inom ramen för socialtjänstens förebyggande ansvar. Resultaten visar att dessa delar inte framträder som tydligt åtskilda processer i det praktiska arbetet, snarare som sammanvävda delar av samma arbetsprocess.

Relationerna fungerar inte endast som ett sätt att skapa trygghet eller få kontakt med målgruppen, utan som ett professionellt verktyg genom vilket fältsekreterarna får tillgång till information och kan tolka situationer och identifiera risk. Genom vardaglig interaktion som samtal, humor och anpassat förhållningssätt och återkommande närvaro skapar fältsekreterarna möjligheter att få tillgång till information som annars riskerar att förbli osynlig. Relationsskapande framträder även som en förutsättning för att kunna identifiera förändringar över tid, uppmärksamma subtila signaler och skapa en bredare förståelse för individers situation och sociala sammanhang. Resultaten visar även att riskbedömningar inte är statiska eller slutgiltiga, utan förändras och omtolkas kontinuerligt i takt med att ny information framträder. Bedömningar utvecklas genom möten, observationer och förändringar i individers beteenden, relationer och sociala sammanhang.

Ur ett rättssociologiskt perspektiv synliggör studien även hur riskbedömningar formas i skärningspunkten mellan formella ramar och praktisk tillämpning. Fältsekreterarnas arbete präglas av organisatoriska villkor, professionella erfarenheter och ett betydande handlingsutrymme där riktlinjer kontinuerligt behöver tolkas och omsättas i konkreta situationer. Det är detta gränsland mellan formella strukturer och det praktiska arbetets verklighet som ger risk en konkret innebörd i vardagen. Studiens främsta bidrag ligger därför inte enbart i att synliggöra vilka faktorer som uppfattas som risk, utan även i att bidra med förståelse för hur risk blir begripligt i praktiken. Resultaten visar att risk i det uppsökande arbetet inte identifieras i ett vakuum, utan successivt utvecklas och förstås genom relationer, professionellt omdöme och erfarenheter samt social interaktion.

Gällande studiens metodologiska begränsningar bör den korta observationstiden och den potentiella observatörseffekten beaktas. Observationen omfattade ett arbetspass om cirka sex timmar, vilket innebär att studien endast fångar en begränsad del av ett arbete som i stor utsträckning bygger på långsiktiga relationer och kontinuitet. Det är därför svårt att dra slutsatser om hur relationer utvecklas, förändras och påverkar riskbedömningar över tid. Materialet ger istället en inblick i hur riskbedömningar formas i de specifika situationer som observerades under arbetspasset.

Även observatörernas närvaro kan ha påverkat de situationer som studerades. Trots att både fältsekreterare och ungdomar efter hand föreföll agera naturligt kan det inte uteslutas att vetskapen om att bli observerad påverkade interaktionerna. Detta är en begränsning som är svår att helt undvika vid deltagande observationer och som behöver beaktas vid tolkningen av studiens resultat. Begränsningarna påverkar studiens reliabilitet och validitet i den bemärkelsen. Resultaten bör därför tolkas utifrån den specifika kontext där studien genomfördes.

En möjlig riktning för framtida forskning kan vara att undersöka målgruppens egna upplevelser av det uppsökande arbetet och relationerna till fältsekreterarna. Eftersom denna studie främst fokuserade på fältsekreterarnas perspektiv hade det varit relevant och givande att studera hur målgruppen själva uppfattar fältsekreterarnas närvaro, bemötande och betydelse i olika situationer där det kan uppstå risk. Skillnader i resurser, samverkan och organisatoriska prioriteringar kan komma att påverka hur uppsökande arbete bedrivs och i vilka former risker uppmärksammas utifrån detta. Eftersom denna studies resultat visar att riskbedömningar kontinuerligt omtolkas genom återkommande interaktioner och förändrade situationer så skulle en framtida studie kunna undersöka och följa fältsekreterarnas arbete under en längre tidsperiod för att få en djupare förståelse för hur relationer, situationskunskap och riskbedömningar samt årstider kan påverka och utvecklas över tid. Dock behöver etiska aspekter gällande känslig information och observationer av barn och unga beaktas och genomföras med försiktighet. Resultaten visar att relationer fungerar både stödjande och som ett förebyggande verktyg, vilket aktualiserar frågor om gränsdragning mellan omsorg, stöd och kontroll. Resultaten visar därmed att brottsförebyggande arbete inte enbart kan förstås genom standardiserade modeller eller riskindikatorer, utan även kräver tillit till professionellas situationskunskap och relationella kompetens.

Referenslista

Litteratur

Andershed, A-K. & Andershed, H. (2019). *Risk- och skyddsfaktorer för normbrytande beteende bland unga: Att använda teori och forskning i praktiken*. Örebro universitet.

Baier, M., Svensson, M. & Nafstad, I. (2018). *Om rättssociologi*. Upplaga 1:2. Lund: Studentlitteratur.

Banakar, R. (2020). Om rättssociologisk forskningsdesign. I Schoultz, I & Nafstad, I. (red.) *Om rättssociologisk tillämpning*. Btj. s. 29-50. Upplaga 1. Lund: Studentlitteratur.

Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Upplaga 1. Stockholm: Liber.

Bryman, A., Clark, T., Foster, L. & Sloan, L. (2025). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Upplaga 4. Stockholm: Liber.

Engdahl, O. & Larsson, B. (2025). *Sociologiska perspektiv- grundläggande begrepp och teorier från mikro till makro*. Upplaga 3. Lund: Studentlitteratur.

Henry, S & Howard, L. M (2019). *Social Deviance* (2nd ed.). Cambridge: Polity Press.

Lipsky, M. (1980). *Street- Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*. New York: Russell Sage Foundation.

Lipsky, M. (2010). *Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*. 30th anniversary edn. New York: Russell Sage Foundation.

Länsstyrelsen Blekinge, Kronoberg, Jönköping län & Hallands län (2023). *Narkotikaförebyggande fältarbete: En kartläggning av fältarbetares narkotikaförebyggande arbete med ungdomar*. Jönköping university.

Socialstyrelsen (2022) *Socialt fältarbete med barn och unga: Kartläggning av uppsökande och förebyggande socialt fältarbete i kommunal regi*. Artnr: 2022-1-7731. ISBN: 978-91-7555-581-2

Statens beredning för medicinsk och social utvärdering (SBU). (2022) *Standardiserade bedömningsmetoder i utredningar av barn och unga inom socialtjänsten*. Rapport nr: 344. ISBN: 978-91-88437-88-4.

Trost, J. & Levin, I. (2018). *Att förstå vardagen - Med utgångspunkt i symbolisk interaktionism*. Elektronisk version av upplaga 5. Lund: Studentlitteratur.

Vetenskapliga artiklar

Basic, G. (2018). *Observed successful collaboration in social work practice: coherent triads in Swedish juvenile care*. European journal of social work 2018, vol, 21, no. 2, 193-206. Routledge: Taylor & Francis Group. <https://doi.org/10.1080/13691457.2017.1289897>

Bäckström Olofsson, H., Carbin M., Goicolea, I., Lauri, M. & Linander, I. (2025). *Negotiating Standardized Approaches to IPV Detection in Social Services? Previous Experiences, Degendering, and Mandatory Reporting*. Feminist Inquiry in Social Work, vol. 40(4), 623-638. DOI: 10.1177/08861099251340674

Ejrnæs, M. & Moesby-Jensen, C.K. (2023) Pædagogers risikovurderinger på børneområdet, *Nordic Social Work Research*, 13(2), s. 145–159.

<https://doi.org/10.7146/fppu.v7i1.136712>

Ferguson, H., Warwick, L., Disney, T., Cooner, T.S. & Leigh, J.T., Beddoe, L. (2020) Relationship-based practice and the creation of therapeutic change in long-term work: social work as a holding relationship, *Child & Family Social Work*, 27(4), s. 209-227. <https://doi.org/10.1080/02615479.2020.1837105>

Križ, K. & Skivenes, M. (2013) Systemic differences in views on risk: A comparative case vignette study of risk assessment in England, Norway and the United States (California). *Children and Youth Services Reviewe, Elsevier*, vol. 35(11), pages 1862-1870. <http://dx.doi.org/10.1016/j.chilyouth.2013.09.001>

Larsen, F., Østergaard Møller, M. & Raaphorst, N. (2025) Public management and street-level bureaucrats, *Public Management Review*, 27:8, 1857-1867. <https://doi.org/10.1080/14719037.2025.2493875>

Lloyd, J., Hickie, K., Owens, R. & Peace, D. (2024) Relationship-based practice and contextual safeguarding: approaches to working with young people experiencing extra-familial risk and harm, *Child & Family Social Work*, 29(1), s. 1113-1129. <https://doi.org/10.1111/chso.12787>

Mesinović, Klecina, L., Olin, E. & Alstam, K. (2024). Sweden's front-line: an ethnographic approach to understanding child protection decisions, *Qualitative Social Work*. <https://doi.org/10.1177/14733250231207287>.

Mosteiro, A., Beloki, U., Sobremonte E. & Rodríguez, A. (2018) Dimensions for argument and variability in child protection decision-making, *Child & Family Social Work*, 23(4), s. 564–573. <https://doi.org/10.1080/02650533.2018.1439459>.

Robson, I. (2020) Improving sensemaking in social work: a worked example with Deleuze and art, *Qualitative Social Work*, 19(5–6), s. 1007–1024.
<https://doi.org/10.1177/1473325020968916>.

Skjesol, I., Ørjasæter, K.B., Henriksen, C. & Øydgard, G. (2026) We are the eyes on the streets—Modes of proactive youth outreach, *Child & Family Social Work*, s. 1–11.
<https://doi.org/10.1111/cfs.70168>

Tullberg, E. & Vaughn, W. (2025). *Examining the role of the parent-caseworker relationship in child maltreatment decision-making*. Journal of public child welfare, 2025, vol. 19, no. 4, 795-814. Routledge: Taylor & Francis Group.
<https://doi.org/10.1080/15548732.2024.2366940>

Wallander, L. & Molander, A. (2014) Disentangling professional discretion: a conceptual and methodological approach, *Professions and Professionalism*, 4(3).
<https://doi.org/10.7577/pp.808>

Lagar

SFS 2023:196 Lag om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete.

SFS 2009:400 Offentlighets- och sekretesslag.

SFS 2025:400 Socialtjänstlag

Bilaga 1 - Sökmatrix

Databas	Sökord	Filter	Antal träffar	Strategi	Kommentar / Urval
FINN	"social construction of risk ELLER Alla fält:risk perception OCH Alla fält:professional judgment ELLER Alla fält:risk assessment ELLER Alla fält:decision making OCH Alla fält:social work ELLER Alla fält:field professional ELLER Alla fält:street-level bureaucrat)"	peer reviewed, engelska och svenska	3 484 797	Källa A: se nedan.	Källa A: When judgment varies: the potential of AI to reduce noise in social work assessments 10.1080/13691457.2025.2600668
FINN	"social construction of risk ELLER Alla fält:risk perception OCH Alla fält:professional judgment ELLER Alla fält:risk	peer reviewed, engelska och svenska		Snöbollsurval av källa A	Källa B: Dimensions for argument and variability in child protection decision-making (Mosteiro 2018)

	assessment ELLER Alla fält:decision making OCH Alla fält:social work ELLER Alla fält:field professional ELLER Alla fält:street-level bureaucrat)"				
FINN	"social construction of risk ELLER Alla fält:risk perception OCH Alla fält:professiona l judgment ELLER Alla fält:risk assessment ELLER Alla fält:decision making OCH Alla fält:social work ELLER Alla fält:field professional ELLER Alla fält:street-level bureaucrat)"			Snöbollsu rval av källa A	Källa C: Pædagogers risikovurderinger på børneområdet Morten Ejrnæs & Cecilie K. Moesby-Jensen) 2023
FINN	"social construction of risk ELLER "risk	peer reviewed, engelska och svenska		Snöbollsu rval av källa A	Källa D: Disentangling Professional Discretion: A Conceptual and Methodological Approach (Wallander och molander

	perception" OCH "professional judgment" ELLER "risk assessment" ELLER "decision making" OCH "social work" ELLER "field professional" ELLER Alla fält:street-level bureaucrat)"				2014)
FINN	"social construction of risk ELLER "risk perception" OCH "professional judgment" ELLER "risk assessment" ELLER "decision making" OCH "social work" ELLER "field professional" ELLER "street-level bureaucrat"	peer reviewed, engelska och svenska		Snöbollsu rval av källa A	Källa E: Public management and street-level bureaucrats (Larsen et al 2025)

	"social construction of risk ELLER "risk perception" OCH "professional judgment" ELLER "risk assessment" ELLER "decision making" OCH "social work" ELLER "field professional" ELLER "street-level bureaucrat"	peer reviewed, engelska och svenska		Snöbollsurval av källa A	Källa F: Systemic differences in views on risk: A comparative case vignette study of risk assessment in England, Norway and the United States (California) (Križ & Skivenes 2013)
FINN	"Collaboration" OCH "social work" OCH "youth"	peer reviewed, engelska och svenska	4193 träffar		Basic, G. (2018) Observed successful collaboration in social work practice: coherent triads in Swedish juvenile care. <i>European Journal of Social Work</i> . Vol. 21 No.2. 193-206. Urval: Utifrån relevans för studiens fokus på samverkan i praktiken. Titel, abstract och sammanfattning granskades, varefter studien inkluderades då den belyser interaktion, normer och samarbete inom socialt arbete.

FINN	“Adolescents” OCH “Contextual safeguarding” ELLER “Relationship-b ased practice” ELLER “Social work”	peer reviewed, engelska och svenska	2 682 677 resultat		Relationship-based practice and contextual safeguarding: Approaches to working with young people experiencing extra-familial risk and harm (Lloyd et al 2024)
FINN	“Relationship based practice” OCH “Social work” ELLER “Child protection”	peer reviewed, engelska och svenska	647 991 resultat		Relationship-based practice and the creation of therapeutic change in long-term work: social work as a holding relationship (Ferguson 2020)
FINN	“outreach prevention” OCH “social work” OCH “street work”	peer reviewed, engelska och svenska	231 resultat		‘We Are the Eyes on the Streets’—Modes of Proactive Youth Outreach. (Skjesol et al 2026)
FINN	“child welfare OCH”front line practices” OCH “discretion”	peer reviewed, engelska och svenska	7 resultat		Sweden’s front-line: an ethnographic approach to understanding child protection decisions (Mesinovic et al 2024)
FINN	“decision-maki ng” OCH “Child welfare” OCH “child protection” OCH “child welfare decision-makin g”	peer reviewed, engelska och svenska	3 501 Resultat		Examining the role of the parent-caseworker relationship in child maltreatment decision-making (Tullberg & Vaughon 2025)

Bilaga 2 - Inkluderad tidigare forskning

Namn, titel, år	Kontext	Nyckelfynd	Relevans	Teori	Tema
Mosteiro, A., Beloki, U., Sobremonte E. & Rodríguez, A. (2018) 'Dimensions for argument and variability in child protection decision-making'.	Barnskydd/soci altjänst i Baskien (Spanien), professionella beslut om familjebevarande eller separation inom child protection.	Professionella använde liknande argument och bedömningskategorier men tolkade och värderade dem olika. Variation i beslut kopplades till hur kriterier gavs betydelse och till professionellas uppfattningar om interventioners effektivitet.	Hög: relevant för studien eftersom den visar att professionella riskbedömningar inte är fasta eller objektiva, utan formas genom tolkning, värdering och professionellt omdöme i praktiken.	Professionellt omdöme, beslutsfattande, riskbedömning. Deskriptiva teorier: Heuristik och "Psycho-Social Rationality Model. Decision thresholds. Naturalistic decision-making. Decision-making ecology model.	7.2 Relationella tolkningar av risk 7.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker
Ejrnæs, M. & Moesby-Jensen, C.K. (2023) 'Pædagogers risikovurderinger på børneområdet', <i>Nordic Social Work Research</i> .	Vignettestudie med 99 danska pedagoger inom barnområdet. Studien undersöker professionellas riskbedömningar av barns utsatthet utifrån en fiktiv fallbeskrivning.	Riskbedömningarna varierade kraftigt trots att samtliga professionella bedömde samma fall. Studien visar även att professionella använde samma riskbegrepp	Hög: Studien är relevant eftersom den visar att professionella riskbedömningar inte är objektiva eller enhetliga, utan formas genom tolkning, professionellt omdöme och	Riskbedömning, professionellt beslutsfattande och professionellt omdöme inom socialt arbete. Studien relaterar även till discretion och professionella tolkningar i frontlinjearbete	7.2 Relationella tolkningar av risk

		på olika sätt och att det saknades ett gemensamt och precist språk kring risk. Samtidigt fanns stora variationer i vilka risk- och skyddsfaktorer som betonades.	olika förståelser av risk i praktiken. Detta är relevant för förståelsen av hur riskbedömningar formas i uppsökande socialt arbete.	.	
Wallander, L. & Molander, A. (2014) 'Disentangling professional discretion: a conceptual and methodological approach', <i>Professions and Professionalism</i>.	Teoretisk och metodologisk artikel om professionellt handlingsutrymme och professionella bedömningar inom välfärdsprofessioner. Fokus på discretionary reasoning och vinjettmetodik/factorial survey. Svensk studie.	Professionella bedömningar formas genom discretionary reasoning inom organisatoriska och rättsliga ramar. Studien visar att variation i professionella bedömningar är en naturlig del av professionellt arbete eftersom regler och riktlinjer kräver tolkning i konkreta situationer.	Relevant för studien eftersom artikeln visar hur professionella riskbedömningar formas genom tolkning, professionellt omdöme och handlingsutrymme snarare än genom fasta och objektiva regler.	Gräsrotsbyråkrati, professionellt handlingsutrymme (discretion), discretionary reasoning och professionella bedömningar.	7.3 Relation som handlingsutrymme

Larsen, F, Østergaard Møller, M. & Raaphorst, N. (2025) Public management and street-level bureaucrats.	Teoretisk och metodologisk artikel från Sverige och Norge om professionellt handlingsutrym me och professionella bedömningar inom välfärdsprofessi oner.	Professionell a bedömningar formas genom professionell t resonemang inom organisatoris ka och rättsliga ramar. Variation i bedömningar förstås som en naturlig del av professionell t arbete.	Hög: Relevant eftersom artikeln visar hur professionella riskbedömnin gar formas genom tolkning, professionellt omdöme och handlingsutry mme i praktiken.	Gräsrotsbyråkr ati, professionellt handlingsutrym me (discretion), discretionary reasoning och professionella bedömningar.	7.1 Relation och informationsinh ämtning i riskidentifiering 7.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker
Križ, K. & Skivenes, M. (2013) Systemic differences in views on risk: A comparative case vignette study of risk assessment in England, Norway and the United States (California).	Komparativ vinjettstudie inom barnskydd/soci altjänst i England, Norge och USA (Kalifornien). Studien undersöker hur socialarbetare bedömer risk och vilka riskfaktorer som ges betydelse i child protection.	Riskbedömni ngar och vilka riskfaktorer som uppfattades som betydelsefull a varierade mellan länderna. Studien visar att professionell a bedömningar påverkas av välfärdssyste m, organisatoris ka kontexter och professionell t	Hög: Relevant eftersom studien visar att professionella riskbedömnin gar formas genom organisatoris ka och kontextuella faktorer samt professionella tolkningar snarare än enbart standardisera de bedömningsv erktyg	Riskbedömning , professionellt beslutsfattande, handlingsutrym me/discretion och child protection-syst em.	3.3 Variation i riskbedömninga r

		handlingsutrymme.			
Basic, G. (2018). <i>Observed successful collaboration in social work practice: coherent triads in Swedish juvenile care.</i>	Etnografisk observationsstudie inom svensk ungdomsvård som undersöker hur framgångsrik samverkan konstrueras i praktiken mellan professionella aktörer, ungdomar och föräldrar. Studien bygger på 119 fältobservationer från möten inom socialtjänst och institutionsvård.	Studien visar att framgångsrik samverkan inte främst skapas genom formella strukturer utan genom interaktion, relationer och gemensamma definitioner av situationen. Samverkan formas genom det författaren kallar "coherent triads", där aktörer från olika professionella kategorier skapar enighet och gemensam förståelse. Humor, emotionellt arbete, gemensamma mål och relationsskapande används för att skapa	Relevant eftersom studien visar hur relationer, social interaktion och informella processer påverkar professionella bedömningar och samverkansarbete i praktiken. Studien belyser även hur risk, konflikter och handlingsutrymme kontinuerligt omtolkas genom interaktion mellan aktörer.	Studien utgår främst från symbolisk interaktionism och sociologisk interaktionsteori. Centrala teoretiker är Blumer, Berger och Luckmann samt Simmel, särskilt kring identitetsskapande, social konstruktion av verklighet, triader och interaktion.	3.2 tolkning i interaktion

		samstämmig het och minska konflikter.			
Lloyd, J., Hickle, K., Owens, R. & Peace, D. (2024) 'Relationship-based practice and contextual safeguarding: approaches to working with young people experiencing extra-familial risk and harm'.	Studie från England om arbete med ungdomar som utsätts för extra-familial risk and harm (EFRH), exempelvis kriminalitet, exploatering och våld utanför familjen. Studien bygger på intervjuer, observationer, dokumentanaly s och fallakter från två verksamheter som arbetar med contextual safeguarding.	Studien visar att relationsbase rat arbete är centralt för att förstå ungdomars sociala miljöer, relationer och riskkontexte r. Genom förtroendeful la relationer fick professionell a bättre förståelse för ungdomars platser, vänskapsrela tioner och upplevelser av trygghet och risk. Samtidigt visar studien att organisatoris ka strukturer, kontrollsystem och riskfokusera de arbetssätt kan försvåra relationsska pande arbete och leda till	Hög: Relevant för studien eftersom artikeln visar hur riskbedömnin gar och skyddsarbete formas relationellt och kontextuellt snarare än genom enbart standardisera de bedömningar. Studien belyser även hur organisatoris ka villkor påverkar professionella s möjligheter att arbeta relationsbase rat och förstå ungdomars sociala sammanhang.	Relationsbasera t socialt arbete (relationship-b ased practice), contextual safeguarding och psykosocial teori. Studien använder bland annat teorier om emotionell containment, social defences against anxiety (Menzies Lyth), symbolisk och relationell förståelse av socialt arbete samt ekologiska och kontextuella perspektiv på risk och skydd.	7.2 Relationella tolkningar av risk 7.3 Relation som handlingsutrym me 7.5 Handlingsutrym me under organisatoriska begränsningar

		mer övervakande praktiker.			
Ferguson, H., Warwick, L., Cooner, T.S. & Leigh, J.T. (2020) 'Relationship-based practice and the creation of therapeutic change in long-term work: social work as a holding relationship'.	Studie från England och Nya Zeeland om långsiktigt socialt arbete inom barnskydd. Studien bygger på en etnografisk undersökning där forskarna följde socialarbetare och familjer under 15 månader genom observationer, hembesök, intervjuer och dokumentation av praktiskt socialt arbete.	Tillitsfulla och långsiktiga relationer mellan socialarbetare och familjer skapade bättre förutsättningar för förändring. Studien utvecklar begreppet "holding relationship".	Hög: Relevant eftersom studien visar hur relationer, kontinuitet och professionellt bemötande påverkar socialt arbete och professionella bedömningar i praktiken.	Relationsbaserat socialt arbete, psykodynamisk teori och "holding relationship".	7.2 Relationella tolkningar av risk
Skjesol, I., Ørjasæter, K.B., Henriksen, C. & Øydgard, G. (2026) "We are the eyes on the streets"—Modes of proactive youth outreach.	Kvalitativ studie från Norge om uppsökande ungdomsarbete i tre norska städer. Studien bygger på fokusgrupper med socialarbetare och intervjuer med chefer inom Youth Outreach Centres.	Studien identifierar tre centrala praktiker i uppsökande ungdomsarbete: outreach, follow-up och mapping. Relationsskapande, situationsanpassning och kontinuerlig närvaro	Hög: Relevant eftersom studien visar hur professionella bedömningar formas genom social interaktion, relationsarbete och situationsbundna tolkningar i uppsökande arbete.	Reflexiv tematisk analys, proaktivt socialt arbete, relationsbaserat socialt arbete och uppsökande socialt arbete.	7.3 Relation som handlingsutrymme

		beskrivs som centrala delar i professionella bedömningar och förebyggande arbete.	Studien belyser även organisatoriska villkors betydelse för riskidentifiering och förebyggande arbete.		
Mesinović, Klecina, L., Olin, E. & Alstam, K. (2024). 'Sweden's front-line: an ethnographic approach to understanding child protection decisions'.	Etnografisk kvalitativ studie från Sverige om socialarbetares beslutsfattande inom barnskyddets mottagningsenheter. Studien bygger på observationer och intervjuer med socialsekreterare som hanterar orosanmälningar om barn och familjer.	Professionella bedömningar formas genom socialarbetarens interaktioner med föräldrar och barn. Föräldrars reaktioner, förklaringar och samarbetsvilja används som centrala tolkningsramar i bedömningar och beslut om vidare utredning. Studien visar även att bedömningar påverkas av osäkerhet, tidigare erfarenheter och organisatoriska sammanhang	Hög: Relevant för studien eftersom den visar hur professionella bedömningar formas genom social interaktion, situationsbundna tolkningar och professionellt omdöme i praktiken. Studien belyser även hur relationella signaler och interaktion används för att tolka och förstå risk och behov av insatser.	Gräsrotsbyråkrati, professionellt handlingsutrymme (discretion), discretionary reasoning och professionella bedömningar.	7.1 Relation och informationsinhämtning i riskidentifiering 7.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker

		.			
Tullberg, E. & Vaughn, W. (2025). <i>Examining the role of the parent-caseworker relationship in child maltreatment decision- making.</i>	Kvalitativ studie från USA om beslutsfattande inom child welfare och relationen mellan föräldrar och handläggare i barnskyddsutredningar. Studien bygger på semistrukturerade intervjuer med handläggare, chefer, jurister, domare och föräldrar inom child welfare-systemet.	Studien visar att relationen mellan föräldrar och handläggare påverkar professionella bedömningar och beslut om barnmisshandel och insatser. Tillit, samarbete, föräldrars respons och handläggares tolkningar påverkar hur information förstås och används i beslutsfattandet. Studien visar även att relationella processer kan påverka bedömningar oberoende av formella riskfaktorer.	Hög: Relevant eftersom studien visar hur professionella bedömningar formas genom relationer, interaktion och situationsbundna tolkningar i praktiken. Studien belyser även hur organisatoriska och relationella faktorer påverkar handlingsutrymme och beslutsfattande.	Decision-Making Ecology (DME), professionellt beslutsfattande, professionellt omdöme och relationella perspektiv på child welfare-beslut.	7.1 Relation och informationsinhämtning i riskidentifiering 7.4 Organisatoriska villkor och riskpraktiker 7.5 Handlingsutrymme under organisatoriska begränsningar

Bilaga 3 -Observationsmall fältanteckningar

1. Situation

- Vad händer?
- Var? När? Vilka är där?

2. Interaktion

- Hur inleds kontakten?
- Ton (avslappnad, formell, humor)?
- Kroppsspråk / reaktioner?

3. Risk

- Vad verkar uppfattas som risk?
- Uttalas risk eller är den underförstådd?

4. Bedömning

- Hur görs bedömningen?
- Direkt eller gradvis?
- På vad bygger den?

5. Agerande

- Vad gör fältarbetaren?
- Vidtas åtgärd eller inte?

6. Kort reflektion (efter)

- Vad var avgörande i situationen?
- Hur kopplas det till risk?

Situation → Interaktion → Risk → Bedömning → Handling

Bilaga 4 - Kodningsschema

Tema	Kod	Kategori/Huvudkod	Definition	Exempel från observation
1-Relation som förutsättning för att identifiera risk	Informella samtal	Fältsekreterarna inleder avslappnade samtal	Konversationer som är lågaffektiva,	Observation: När vi anländer till multiplanen hälsar fältsekreterarna på ungdomarna, som hälsar tillbaka på ett positivt och avslappnat sätt. En av fältsekreterarna använder arabiska ord i samtal med ungdomar som förstår språket. Ungdomarna verkar reagera positivt på detta genom skratt, fortsatt samtal och ett avslappnat kroppsspråk, vilket kan tolkas som att det bidrog till en känsla av samhörighet och igenkänning.
	Formella samtal	Fältsekreterarna inleder formella samtal	Konversationer som präglas av en seriös ton och dynamik	Observation: När vi befinner oss vid Kolet, en verksamhet där bostadslösa personer kan övernatta och få mat, präglas interaktionen mellan fältsekreterarna och de bostadslösa på plats av en mer seriös och lågmäld ton. Till skillnad från tidigare möten med ungdomar förekommer det få skämtsamma inslag i kommunikationen. Fältsekreterarna anpassar sitt bemötande efter situationen och målgruppen, vilket tycks hänga samman med att vuxna befinner sig i en socialt utsatt position och

				att situationen kräver ett annat förhållningssätt. Berättelse: Vid bedömning av ungdom i risk, så inleder fältsekreterarna alltid med ett så kallat föräldrasamtal där vårdnadshavare kallas in för ett möte kring oron av ungdomen och för vidare stöd och vägledning.
	Tillitsskapande	Individer delar personlig information	Information som berör individers privatliv/levnadsvillkor, tankar och känslor	Observation: En ungdom söker upp ena fältsekreteraren och berättar om sin livssituation samt delar med sig av personliga omständigheter där ungdomen uttrycker behov av stöd, råd och hjälp från fältsekreteraren.
	Observation av förändrat beteende	Märker av att en person inte befinner sig på platsen	Förändringar i individers närvaro, beteende eller sociala position uppmärksammas.	Observation: Vid multiplanen frågar ena fältsekreteraren en ungdom var dennes vän befinner sig. Frågan ställs på ett sätt som indikerar att fältsekreteraren sedan tidigare har kännedom om att ungdomarna ofta vistas tillsammans och rör sig på gemensamma platser. Situationen synliggör även en kännedom om sociala relationer, vilka ungdomar som umgås med varandra samt vilka platser de vanligtvis befinner sig på.
	Uppföljande frågor	Frågar vidare om mående och situation	Ställer följdfrågor om den angivna information för att få en	Observation: Vid multiplanen pratar en ungdom om fotbollslaget Landskrona Bois och

			bättre förståelse för individen och dennes situation	uttrycker att laget skulle vinna över Helsingborg IF. Ena fältsekreteraren följer upp samtalet genom att ställa frågor om ungdomen själv spelar fotboll, i vilket lag samt om andra ungdomar som hen eventuellt känner. Samtalet utvecklas vidare utifrån ungdomens egna intressen och relationer.
	Närvaro	Återkommande kontakt med individer	Fältsekreterarna rör sig i de områden som deras målgrupp rör sig, blir igenkända över tid och gör sig tillkänna genom sin närvaro, kläder och bil. Tar initiativ och inleder nya kontakter och relationer.	Observation: När vi anländer till de olika platserna reagerar ingen på plats med förvåning eller obehag över fältsekreterarnas närvaro. Ingen ställer frågor kring varför de är där eller om något särskilt har inträffat. Vi uppfattar deras närvaro som naturlig och accepterad av både ungdomar och vuxna på plats. Detta observerades även under bilfärder genom staden där förbipasserande ungdomar vinkade mot bilen. Vid gymnasieskolan initierade fältsekreterarna kontakt med några ungdomar som de inte verkade känna sedan tidigare, inte heller reagerade dessa ungdomarna med obehag eller misstänksamhet.
	Relationen mellan fältsekreterarna	Gemensamma beslut	Fältsekreterarna tolkade och observerade individer och platser,	Observation: Inför varje plats de besökte pratade fältsekreterarna tillsammans om de

			diskuterade och bedömde situationer som uppstod.	situationer de hade observerat och gjorde gemensamma bedömningar kring om de skulle ta kontakt eller inte, samt hur de i så fall skulle gå tillväga. De diskuterade också vilka platser som skulle besökas och i vilken ordning. Besluten fattades gemensamt och i samförstånd. Under observationerna blev det även tydligt att de hade ett inarbetat sätt att kommunicera kring när det var dags att gå vidare till nästa plats, utan att behöva uttrycka det direkt till varandra.
2- Relation som tolkningsram för risk	Tidigare kännedom	Inleder samtal med individer med tidigare bakgrundsinformation	Använder namn i samtal med individen och frågar om hur det gått med tidigare besvär	Observation: Vid Kolet frågar fältsekreterarna en av de vuxna om ett besvär han haft och uppenbarligen nämnt tidigare. Kontakten inleddes på detta sätt vilket skapade möjlighet till vidare samtal. Vi observerade även att samtalet löpte vidare naturligt och mannen verkade bekväm med att prata om sina personliga förhållanden och liv.
	Individanpassad bedömning	Bedömer situationen utifrån personen	Anpassar sitt kroppsspråk, position, handlande och interaktion efter	Observation: När vi befann oss bland ungdomar, bland annat vid multiplanen och gymnasieskolan, använde fältsekreterarna ett lättsamt och humoristiskt

			individens förhållningssätt och beteende.	sätt för att skapa kontakt med ungdomarna. Kroppsspråket upplevdes som avslappnat och vid ett tillfälle satt ena fältsekreteraren på en mur vid multiplanen samtidigt som samtalet med ungdomarna fortlöpte naturligt. Detta skiljde sig från hur fältsekreterarna interagerade med de vuxna vid Kolet, där både tonläge och samtalsämnen var mer "vuxna" och seriösa.
	Kontextualisering	Försöka förstå bakomliggande orsaker	Fältsekreterarna har tidigare erfarenheter och information om målgruppen och kan därför bedöma bakomliggande orsaker till beteende och beteendeförändringar.	Observation: I bilen på väg från Kolet ställer vi frågan om fältsekreterarnas förhållningssätt till den tredje vuxna personen som kom dit senare. Svaret till detta var att fältsekreterarna inte initierade en kontakt då de märkte att personen i fråga inte ville, via sitt kroppsspråk och relaterade detta till en tidigare interaktion med personen där hen varit positiv till kontakt. Sedan så förklarade de att de inte tvingar sig på en konversation/kontakt och att det finns anledningar till att vara försiktiga med att initiera kontakt då det finns en risk för drogpåverkade/alkoholpåverkade personer bland bostadslösa.

	Jämförelse med tidigare mönster/erfarenhet	En del personer brukar vara här/inte här.	Fältsekreterarna har kunskap om vilka som umgås med varandra, och vilka platser en del individer rör sig på.	Observation: I bilen på väg från Kolet ställde vi frågor om fältsekreterarnas förhållningssätt till den tredje vuxna personen som anlände senare. Fältsekreterarna beskrev att de valde att inte initiera kontakt då de uppfattade, utifrån personens kroppsspråk, att personen inte önskar kontakt vid det tillfället. De relaterade detta till tidigare interaktioner där personen hade varit mer positiv till kontakt. Vidare förklarade de att de undviker att tvinga fram samtal eller kontakt och att de därför försöker anpassa bemötandet efter situationen och personens signaler. De beskrev även att de i en del situationer behöver vara försiktiga och göra löpande bedömningar av personens tillstånd innan de initierar kontakt.
3- Relation som handlingsresurs i riskarbete	Konflikthantering	Lugnar konflikter mellan ungdomar	Fältsekreterarnas auktoritära roll ger dem legitimitet och tillit att tillrättavisa negativa beteenden, avvisa från platsen och medla i konflikter.	Observation: Ungdomarna vid multiplanen sökte fältsekreterarnas hjälp för att "säga till/tillrättavisa" en annan ungdom. Situationen uppfattades dock som lättsam och skämtsam, vilket bland annat uttrycktes genom att ungdomarna skrattade och på ett humoristiskt sätt bad

				fältsekreterarna att "skriva ut böter" till två ungdomar som åkte elsparkcykel och retfullt körde snabbare än de andra ungdomarna.
	Motiverande och stödjande samtal	Försöker påverka beslut/beteende och ge emotionellt stöd.	De försöker medla och leda in individer på rätt spår, hjälpa med konflikthantering. Uppmuntrande av positiva beteenden.	Observation: Den ungdom som sökte kontakt vid multiplanen för vägledning möttes av ett uppmuntrande och stöttande bemötande från fältsekreteraren. Samtalet präglades av en avslappnad och neutral ton, där fältsekreteraren lyssnade uppmärksamt på ungdomen.
	Tillgänglighet	Befinner sig på arenor där ungdomar rör sig	Fältsekreterarna befinner sig mestadels där ungdomar hänger och blir tillgängliga för frågor och hjälp.	Observation: Fältsekreterarna rör sig mellan olika "prio-platser", bland annat fritidsgården, multiplanen och gymnasieskolan, där många ungdomar brukar vistas. Valet av platser grundas både i förutbestämda områden och i spontana bedömningar under arbetspasset. Ett exempel på detta var stoppet vid spåret/industriområdet, där fältsekreterarna uppmärksammade att flera barn och ungdomar befann sig och lekte på en plats där barn vanligtvis inte brukar vistas och valde att göra ett stopp där.
	Förebyggande närvaro	Rör sig ständigt i området	Genom att röra sig på flera platser i	Observation: Genom att röra sig mellan olika platser i staden där ungdomar och

			staden där folksamlingar sker, stora och små, utgör deras närvaro situationell prevention av oönskat beteende samt identifiering av risk.	större folksamlingar befinner sig, utgör fältsekreterarnas närvaro både en form av situationsbaserad prevention och en möjlighet att identifiera situationer som kan innebära en risk eller oro. Berättelse: Fältsekreterarna berättar att de anpassar sitt arbete utifrån var ungdomar och målgruppen brukar samlas, exempelvis vid Lagunen (standen i Landskrona) under sommaren, vid fotbollsmatcher och under nyårsafton. Observation: Fältsekreterarna rör sig mot och vistas på de platser där de ser att målgruppen befinner sig och samlas. Detta sker både planerat och spontant genom att de kontinuerligt scannar av staden via bil eller till fots.
	Relationsbasera t ingripande/stö d	Ungdomar lyssnar tack vare relation	Kontinuerlig närvaro och uppgygnad av relationer med ungdomar, ger fältsekreterar na en nära relation till ungdomarna att rådge dem och tillrättavisa negativa beteenden.	Observation: Den kontinuerliga närvaron och det långsiktiga relationsskapandet med ungdomarna ger fältsekreterarna möjlighet att vägleda, påverka och i en del situationer även tillrättavisa negativa beteenden. Relationerna framstår som betydelsefulla för ungdomarnas mottaglighet för råd,

			Relationerna till den äldre målgruppen framstår i högre grad bygga på trygghet, kontinuitet och samtal kring livssituation och vardagliga problem. Fältsekreterarna fungerar inte enbart som praktiskt stöd utan även som personer målgruppen vänder sig till för samtal och emotionellt stöd i vardagen.	gränssättning och samtal. Observation: Vid Kolet stannar ena fältsekreteraren kvar under en längre stund i samtal med en man kring hans livssituation och mående. Samtalet präglas inte av kontroll eller formella frågor, utan framstår mer som ett stödande och vardagligt samtal där mannen själv initierar flera personliga ämnen. Tonen är mer "vuxen".
4- Organisatoriska villkor för relationellt riskarbete	Resurser	Begränsad tid med ungdomar och begränsade resurser	Arbetsbeskrivningen är bred med en liten arbetsgrupp som har ett stort arbetsområde och en utökad målgrupp.	Fältsekreterarnas arbete präglas av begränsade resurser i relation till uppdragets omfattning. Berättelse: Arbetsgruppen är liten samtidigt som verksamheten omfattar ett stort geografiskt område och en bred målgrupp. Detta innebär att tiden med varje individ ofta blir begränsad och att fältsekreterarna kontinuerligt behöver prioritera mellan olika situationer, platser och

				behov. Observation: Arbetsbeskrivningen framstår även som bred och innefattar flera olika arbetsuppgifter, såsom uppsökande arbete, relationsskapande, ungdomscoachning och arbete mot en utökad målgrupp. Detta påverkar möjligheterna till kontinuitet och långsiktigt relationsarbete i praktiken. Berättelse: Fältsekreterarna berättar att verksamheten planerar att starta upp ungdomscoachning i syfte att kunna arbeta mer individanpassat och rikta mer specifika insatser till särskilda ungdomar. Berättelse: Fältsekreterarna beskriver även att deras målgrupp har utökats till att omfatta äldre individer, vilket innebär att arbetet idag omfattar fler grupper och behov än tidigare.
	Samarbete med andra aktörer	Kontakt med polis, socialtjänst, skola	Med anledning av ändrad sekretesslagstiftning och sammanslagning av organisatoriska insatser, har det underlättat	Observation: Fältsekreterarnas arbete präglas av samarbete och kontinuerlig kontakt med andra aktörer såsom polis, socialtjänst, skola och fritidsverksamheter. Samverkan framstår som en viktig del i det förebyggande arbetet och

			det förebyggande arbetet.	möjliggör informationsutbyte samt en bredare förståelse för ungdomarnas situation och behov. Berättelse: Fältsekreterarna beskriver att förändringar i sekretesslagstiftningen samt organisatoriska sammanslagningar mellan olika insatser har underlättat det förebyggande arbetet och samarbetet mellan verksamheter. Observation: Samarbetet med fritidsgården framstår även som betydelsefullt då verksamheterna delar information kring ungdomars mående, närvaro och situationer som uppfattas skapa oro.
5- Kontinuerlig omtolkning	Förändrat riskbedömning	Bedömningar ändras under arbetspasset	Omtolkning sker under hela arbetspasset beroende på situation, veckovis utifrån organisatoriska krav och riktlinjer samt genom samverkan med verksamheter inom kommunen.	Observation: Fältsekreterarnas bedömningar framstår inte som fasta, utan förändras och omtolkas kontinuerligt under arbetets gång. Bedömningar utvecklas utifrån situationer som uppstår under arbetspasset, nya observationer, interaktioner och information som framkommer i möten med ungdomar och andra aktörer.

				Observation/berättelse: Omtolkning sker även utifrån organisatoriska krav, veckovisa prioriteringar och riktlinjer inom verksamheten, samt genom samverkan med andra verksamheter inom kommunen där så kallade "prioplatser" pekas ut. Riskbedömningar framstår således som en pågående process snarare än som fasta eller slutgiltiga bedömningar.
	Omvärdering efter interaktion och observation	Omtolkning av situation	Fältsekreterarna omtolkar och omvärderar situationer i interaktioner och samtal med målgruppen.	Observation: Under en kort bilfärd vid spåret gjorde fältsekreterarna en snabb omvärdering av situationen när de uppmärksammade lekande barn på en plats där barn vanligtvis inte brukar vistas. Med kort kommunikation mellan varandra valde de att prioritera ett stopp där innan de fortsatte till nästa prioplat. Efter interaktionen på plats, och efter att ha pratat med en vuxen i närheten, gjorde de bedömningen att situationen inte längre framstod som oroande/riskfull.
	Anpassning av strategi	Ändrar sätt att bemöta individer	Fältsekreterarna anpassar sin bemötande strategi efter individen och omgivningen.	Observation: Ena fältsekreteraren anpassade sitt bemötande från en humoristisk och lättsam ton till ett mer fokuserat och lyssnande förhållningssätt när en

				ungdom ändrade samtalsämne och började prata om sitt mående.
	Löpande observation	Observerar individen under en längre tid	Fältsekreterarna följer upp och vistas i de miljöer där samma individer från målgruppen rör sig och kan därför observera och följa upp över tid.	Observation: Fältsekreterarna rör sig i de områden och miljöer där de vet att unga samlas, kring hemlösas hus (kolet) och vid offentliga evenemang och tillställningar. De känns igen och känner igen alla platser i kommunen där de väljer att röra sig och kan därför följa och skapa långsiktiga relationer till målgruppen över tid. Berättelse: Fältsekreterarna berättar att de känner till flera av individerna som vi mötte under observationen och har en etablerad kontakt med målgruppen. Att de har stor respekt för de individer de möter i sitt arbete och ser fram emot att få starta upp ungdomscoach så de kan individanpassa insatserna ytterligare.

Bilaga 5 - Informationsbrev och samtyckesblankett

Studie: Riskbedömningar i fältarbete med unga

Ansvariga: Studenter vid Rättssociologiska institutionen, Lunds universitet

Syfte

Syftet med studien är att undersöka hur fältarbetare tolkar och bedömer risk i konkreta situationer i arbetet med unga.

Vad innebär deltagandet?

Deltagandet innebär att du medverkar i en intervju samt eventuellt i deltagande observation där forskarna följer arbetet i fält.

Frivillighet

Deltagandet är helt frivilligt. Du kan när som helst avbryta ditt deltagande utan att ange någon anledning.

Konfidentialitet och anonymisering

All information behandlas konfidentiellt. Intervjuer kommer att transkriberas och anonymiseras. Inga personuppgifter eller identifierbara uppgifter kommer att framgå i den färdiga studien.

Hantering av data

Materialet lagras säkert och endast forskarna har tillgång till det. Efter avslutad studie kommer materialet att raderas i enlighet med gällande riktlinjer.

Kontakt

Vid frågor om studien, kontakta ansvariga studenter.

Sara Sörensen, Heba Alron, Lizmerly Tashjian

Samtycke

Jag har tagit del av informationen ovan och samtycker till att delta i studien.

Namn: _____

Datum: _____

Underskrift: _____

Bilaga 6 - Informationsmejl

Hejsan,

Vi är tre studenter på rättssociologiska institutionen, Lunds universitet.

Vi skriver just nu kandidatexamen som avslutande del på kriminologiprogrammet, inriktning rättssociologi. Syftet med studien är att undersöka hur fältarbetare konstruerar och tolkar begreppen "risk" och "riskzon" i sitt arbete med unga, samt hur dessa förståelser kommer till uttryck i praktiken ute på fältet.

För att vi ska kunna samla in data så behöver vi komma i kontakt med fältarbetare för intervjuer och för deltagande observation där vi kan få följa med i deras arbete ute på fält vid något tillfälle. Vi har själva bakgrund i socialt arbete inom både kommun och myndighet så vi har en förförståelse och skulle vara väldigt tacksamma om ni vill bidra till vår forskningsstudie eller hänvisa oss vidare till relevanta kontaktpersoner.

Eftersom vi har tidspress hade vi gärna velat boka in deltagande och intervju nu, vecka 16 eller vecka 17. Vid eventuella frågor, är det bara att kontakta oss.

Forskningsetiska förhållningssätt:

Studien utgår från etablerade forskningsetiska principer, där särskild hänsyn tas till informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Deltagare informeras om studiens syfte, hur materialet kommer att användas samt deras rätt att när som helst avbryta sitt deltagande utan negativa konsekvenser.

All insamlad data behandlas konfidentiellt och anonymiseras i största möjliga mån, vilket innebär att enskilda individer inte ska kunna identifieras i det färdiga materialet. Uppgifterna används enbart för forskningsändamål och hanteras i enlighet med gällande dataskyddsregler. Vi använder oss av diktafon och anteckningar med block och penna för att säkerställa att inga uppgifter kan spridas utan vår vetskap.

Vänliga hälsningar,

Lizmerly Tashjian, Heba Alron, Sara Sörensen

Studenter, rättssociologiska institutionen

Lunds universitet